

สรุปข่าวประจำวันวันที่ 2-8 กุมภาพันธ์ 2565

ส่งข้าวขึ้นรถไฟจีน-ลาวสุดคุ้ม “กล้าทิพย์” ประเดิมเปิดประตู “โรงสีอีสาน”

ส.ส่งออกข้าว จีกระทรวงเกษตรฯเร่งรายชื่อผู้ส่งออกข้าวไปจีนลอต 2 ทีบีบีเตรียมใช้ประโยชน์รถไฟจีน-ลาว ปักหมุดคุณหมิงกระจายลงใต้สู่ตลาดหลักกว้างโจว-เสิ่นเจิ้น ซึ่งปัจจัยสำคัญต้องเทียบต้นทุนค่าขนส่งกับเรือคัมหรือไม้ “กล้าทิพย์” ประเดิมส่งข้าวหักเหนียว 500 ตันแรก ฟันธงเส้นทางรถไฟคุ้มค่า โอกาสผู้ส่งออกข้าวสายอีสานลุยจีน

ร.ต.ท.เจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า สมาคมเตรียมทำหนังสือถึงกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขอให้เร่งรัดการประกาศรายชื่อผู้ส่งออกข้าวไทยที่สามารถส่งออกข้าวไปจีนได้ลอตที่ 2 จากปัจจุบันที่มีผู้ส่งออกข้าวไทยผ่านมาตรฐานของจีนประมาณ 49 โรงงานเท่านั้น เพื่อขยายตลาดส่งออกและใช้ประโยชน์จากเส้นทางรถไฟจีน-ลาวมากขึ้น

“ปัจจุบันกฎระเบียบในการส่งออกข้าว ผู้ส่งออกยังต้องขึ้นทะเบียนกับจีน จากนั้นทางจีนโดย CCIC จะมาตรวจสอบโรงงาน และจะได้รับหมายเลข (นัมเบอร์) ประจำตัว แล้วจึงจะสามารถส่งออกได้ เพื่อที่จีนจะสามารถตรวจสอบย้อนกลับถึงที่มาที่ไปของข้าวได้ ตอนนี้มีสมาชิกสมาคมที่ผ่านการตรวจรับรองตามมาตรฐานของจีน 49 ราย อยู่ระหว่างการรับรองผู้ส่งออกข้าวไทยลอตที่ 2 อีกหลายสิบลาย คาดว่าจะประกาศได้เร็วๆ นี้”

สำหรับการใช้ประโยชน์เส้นทางรถไฟจีน-ลาว หลังจากที่เริ่มใช้อย่างเป็นทางการแล้วเมื่อเดือนธันวาคม 2564 ซึ่งในส่วนของสมาชิกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยส่วนใหญ่ยังไม่สามารถส่งออกผ่านเส้นทางรถไฟนี้ได้ แต่มั่นใจว่าน่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งที่ดีในอนาคต

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัยหลัก คือ ต้นทุนค่าขนส่ง หากเทียบกับเส้นทางปกติที่ใช้ตู้คอนเทนเนอร์ส่งทางเรือไปยังท่าเรือทางใต้ เพื่อบรรทุกรถไฟเข้าสู่ตลาดค้าส่งกว้างโจวและเสิ่นเจิ้น แต่หากขนส่งไปทางรถไฟจีนจะขึ้นไปทางคุณหมิงแล้วจึงย้อนขนส่งกลับมาที่ตลาดขายส่งหลักที่อยู่ทางตอนใต้ อีกทั้งด้วยรถไฟภายในประเทศจีนอีกทอดหนึ่ง

“หากถามว่าเส้นทางรถไฟจะเปลี่ยนอนาคตการขนส่งไหม ทั้งหมดขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่าย โดยปกติจากแหลมฉบังเข้าไปจีนจะใช้เวลาไม่กี่วันและค่าเฟรตถูกกว่า แต่ปัจจุบันตู้คอนเทนเนอร์หายากและขาดแคลน ถ้าจะเข้าไปจีนผ่านเส้นทางรถไฟต้องส่งต่อไปที่หนองคายแล้วขึ้นรถไฟที่ลาว เพื่อไปที่คุณหมิงและกระจายไปในพื้นที่ต่าง ๆ ในจีน ซึ่งเรายังไม่ทราบค่าใช้จ่ายที่ชัดเจน ดังนั้น ทุกอย่างอยู่ที่ต้นทุน (cost) ส่วนเวลาขนส่งจะช้า-เร็ว 3 วัน หรือ 5 วันไม่ใช่ปัญหา หากค่าขนส่งรถไฟเปรียบเทียบแล้วคุ้มค่า เชื่อว่าจะเป็นการแข่งขันหนึ่งในการส่งสินค้าไปจีน ซึ่งไทยต้องไปหาตลาดเพิ่มทางตอนเหนือ และมีโอกาสจะขยายการส่งออกเชื่อมจากจีนตอนเหนือไปยังประเทศใกล้เคียงเช่นรัสเซียได้”

อย่างไรก็ตาม เปรียบเทียบได้จากพื้นที่ประเทศจีนมีพื้นที่ขนาดใหญ่คล้ายกับการส่งออกไปสหรัฐที่จะขนส่งไปท่าเรืออเมริกาฝั่งตะวันตก (เวสต์โคสต์) เพื่อกระจายไปถึงแอลเอ ส่วนการไปลงท่าเรือฝั่งตะวันออก (อีสต์โคสต์) จะส่งไปถึงนิวยอร์ก แล้วจะลากรถไฟมาที่มิดเวสต์ว่าส่งไปที่แอลเอถูกกว่านิวยอร์กหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับว่า

ปลายทางแล้วจะต้องไปไหนต่อ ซึ่งถึงแม้ว่าจะให้เราขนส่งรถไฟขึ้นไปทางตอนเหนืออีกเข้าไปอีก แต่ถ้าโซนนั้นมันไม่ใช่ตลาดข้าวก็ไม่มีประโยชน์ แต่ก็ต้องลองไปทำตลาดดูว่าตรงนั้นสามารถขยายตลาดไปได้หรือไม่

“ท้ายที่สุดจะสะดวกถ้าเรามีรถไฟของเราเองจากกรุงเทพฯแล้วตรงไปเลย ตอนนี้เราต้องเอาของเราไปถึงลาวแล้วก็ลากข้ามไปเพราะรถไฟมันคนละอย่างกัน เราไม่เท่ากันก็ต้องยกข้ามไปรถไฟจีนกับลาวจากนั้นจึงจะเข้าไปเมืองจีนได้”

“เศษของการขนส่งข้าวไทยไปขึ้นรถไฟจีน-ลาว ตอนนี้การส่งออกมันไม่ใช่ regular เรื่องของกฎระเบียบปกติ เรื่องภาษีเราก็ไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร ถึงแม้ว่าจะมีเอฟทีเออาเซียน-จีนที่ภาษีเป็น 0% ส่วนกรณีนี้หากมีการตรวจสอบทางลาวและจีนอย่างไร หากพบสารปนเปื้อนต่าง ๆ จะเป็นความผิดที่ใครยังตอบไม่ได้ เพราะไม่รู้เลยเรื่อง detail”

รายงานข่าวระบุว่า ตลาดจีนเป็นตลาดส่งออกข้าวอันดับ 2 ของไทย ในปี 2564 มีปริมาณการส่งออก 632,756 ตัน เพิ่มขึ้น 65.9% จากปี 2563 ที่มีปริมาณ 381,363 ตัน

นายพิรพล ประเสริฐชัยกุล กรรมการผู้จัดการ บริษัท กล้าทิพย์ จำกัด เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า บริษัทได้รับคำสั่งซื้อข้าวหักเหนียวปริมาณ 500 ตัน จากผู้นำเข้าจีน ซึ่งตอนนั้นมีปัญหาเรื่องการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์และมีการปรับค่าระวางเรือ

แต่ทางลูกค้าจำเป็นต้องใช้สินค้าด่วนจึงได้ตกลงซื้อกันในรูปแบบ FOB และลูกค้าช่วยประสานเรื่องการจัดตู้รถไฟในการส่งสินค้าล็อตแรก จึงไม่สามารถระบุรายละเอียดเรื่องค่าใช้จ่ายในการขนส่งได้ ซึ่งตามหลักการแล้วเส้นทางรถไฟจะสามารถขนส่งไปจนถึงบริษัทลูกค้าได้ภายใน 3 วัน เร็วกว่าเส้นทางเรือซึ่งต้องขนส่งไปลงเรือที่ท่าเรือแหลมฉบังใช้เวลา 5-7 วัน

“เบื้องต้นเส้นทางนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ส่งออกข้าวที่อยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าภาคอื่น เพราะระยะทางในการขนส่งเข้าลาวโดยรถบรรทุกจากหนองคาย เพื่อนำไปขึ้นรถไฟที่เวียงจันทน์และส่งออกไปจีน ตู้บรรทุกขนาด 25 ฟุต หากเป็นผู้ส่งออกภาคอื่นจำเป็นต้องพิจารณาเปรียบเทียบต้นทุนการขนส่งทางเรือกับเส้นทางนี้เทียบกัน และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบสินค้าการนำเข้าจากลาวไปจีนให้รอบคอบ ในส่วนของเราประเมินว่าการส่งออกสินค้าล็อตแรกมีความคุ้มค่า และมีโอกาสที่จะพิจารณาใช้วิธีนี้ต่อไปในอนาคต”

ทั้งนี้ บริษัท กล้าทิพย์ เป็นหนึ่งใน 49 โรงงานที่ได้รับการรับรองจากรัฐบาลจีนในการส่งออก มีการทำการค้ากับจีนมานานนับ 10 ปีแล้ว และทำโรงสีด้วย

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

วิบากกรรมข้าวไทยตกแชมป์ ส่งออกถูก 40% ราคาแพงสู้ไม่ได้

7 ปีส่งออกข้าวไทยถดถอย ยอดส่งออกถูก 40% หลุดแชมป์โลกติดต่อกันหลายสมัย พ่ายทั้งอินเดีย-เวียดนาม เหตุข้าวไทยราคาแพงแข่งขันยาก อินเดียส่งพันธุ์ใหม่บาทสมมติถล่มตลาดหัวรัฐบาลจ่ายเงินประกันรายได้ให้ชาวนาอ่วม 100,000 ล้านบาทเอาไม่อยู่ ด้าน ส.ผู้ส่งออกข้าวไทยชี้ไม่ใช่ตลาดใหม่ แต่ต้องทวงคืนตลาดข้าวเดิม คาด G to G สัญพันธุ์ ชูนาแปลงใหญ่ลดต้นทุนผลิต-พันธุ์ข้าวใหม่ต้องมา-ค่าบาทต้องไม่เกิน 33 บาท/เหรียญสหรัฐ ถึงไปรอด

หลายปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้กลายเป็น “อดีต” แชมป์ส่งออกข้าวโลก จากปัจจุบันได้หล่นมาเป็นอันดับ 3 ต่อเนื่องกันมาเป็นปีที่ 4 โดยภาพรวมของการส่งออกข้าวไทยในปี 2564 ปรากฏทำได้แค่ 6.1 ล้านตัน

แม้ว่าจะเพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ทำได้ 5.7 ล้านตันก็ตาม แต่ก็ยังคงครองตำแหน่งอันดับ 3 ของโลกเช่นเดิม รองจากเวียดนาม ที่แข่งไทยส่งออกได้ 6.2 ล้านตัน ขณะที่อินเดียครองแชมป์ส่งออกข้าวโลก ด้วยปริมาณสูงถึง 20 ล้านตัน

การส่งออกข้าวที่ถดถอยลงของประเทศไทยมีผลมาจากหลายปัจจัย โดย 1 ในนั้น ได้แก่ นโยบายประกันรายได้ ที่ใช้มาถึง 3 ปี ใช้งบประมาณไปแล้ว 161,543 ล้านบาท หรือจ่ายไปมากกว่า “รายได้” จากการส่งออกข้าวคิดเป็นมูลค่า 107,756 ล้านบาท ขณะที่ชาวนาก็มุ่งที่จะขอย่อยที่ดินลงเพื่อเพิ่มจำนวนคร้วเรือน ปลูกข้าวให้ได้มาก ๆ รอรับเงินประกันรายได้ ไม่มีการพัฒนาข้าวพันธุ์ใหม่ ๆ ที่ตลาดต้องการ

ส่งออกต่ำกว่า 10 ล้านตัน

ร.ต.ท.เจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวกับ “ประชาชาติธุรกิจ” ถึงภาพรวมตลาดส่งออกข้าวปี 2564 ปรากฏประเทศอินเดีย ยังคงเป็นผู้ส่งออกข้าวอันดับ 1 ของโลก ด้วยยอดการส่งออกเกือบ 20 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ เวียดนาม ส่งออกได้ 6.2 ล้านตัน ไทยได้ 6.15 ล้านตัน หรือเท่ากับเวียดนามส่งออกข้าวมากกว่าไทยถึง 500,000 ตัน แต่ตัวเลขของเวียดนามยังไม่รวมการส่งออกผ่านชายแดนอีกกว่า 1,000,000 ตัน

สำหรับการส่งออกข้าวเวียดนามจำนวน 6.2 ล้านตันนั้น แบ่งเป็น ข้าวจัสมิน 85 ประมาณ 2 ล้านตัน, ข้าวเหนียว 1 ล้านตัน, ข้าวชาวนุ่มพันธุ์ 54, 51 DT 8 อีกประมาณ 2 ล้านตัน ส่วนที่เหลือก็เป็นข้าวเชิงอีก 1-2 ล้านตัน โดยเวียดนามมี “ความหลากหลายของสายพันธุ์ข้าว จนทำให้สามารถทำราคาข้าวได้”

ขณะที่ไทยส่งออกได้ 6.1 ล้านตัน แบ่งเป็น ข้าวหอมมะลิ 1.2 ล้านตัน, ข้าวหอมไทย (ข้าวหอมปทุมหรือสายพันธุ์อื่นที่ไม่ได้ปลูกใน 19 จังหวัด) อีกประมาณ 300,000-400,000 ตัน, ข้าวเหนียว 200,000 ตัน และข้าวขาว 3 ล้านตัน ซึ่งมีเฉพาะข้าวขาวพื้นแข็ง ส่วนที่เหลือเป็นข้าวหนึ่ง 2 ล้านตัน โดยข้าวหนึ่งเป็นชนิดข้าวเดียวที่เวียดนามยังไม่มีการพัฒนามากนัก

“ตอนนี้การส่งออกข้าวอันดับ 1 ของอินเดียไม่ต้องพูดถึงแล้ว เพราะห่างกับข้าวไทยแทบจะไม่เห็นฝุ่น โดยอินเดียมีพื้นที่ปลูกข้าวกว่า 600 ล้านไร่ หรือมากกว่าไทย 10 เท่า และล่าสุดอินเดียได้ปรับปรุงพันธุ์ข้าวใหม่ คือ ข้าวบาสมาดิพูชา (ขายในราคาต่ำกว่าข้าวหอมมะลิมาก) มีผลผลิตต่อไร่สูง ปลูกได้ตลอดปี แต่ขายราคาตันละ 600 เหรียญสหรัฐ ส่วนข้าวบาสมาดิเทรดิชั่นนอล ราคาตันละ 800-900 เหรียญ ซึ่งขายให้คนที่มีความต้องการบริโภคข้าวชนิดดี ดังนั้นไทยต้องปรับ mindset เซต ไม่ใช่จะบอกว่า ผมจะปลูกข้าวหอมมะลีย่างเดียวแล้วจะอยู่ได้อย่างไร โดยข้าวหอมมะลิให้ผลผลิตแค่ 350 กก.ต่อไร่ และไม่หอมเหมือนเมื่อก่อน สภาพภูมิอากาศก็เปลี่ยนแปลงไปจากโลกร้อนแล้วคุณยังจะอยากไปขายข้าวแพง ๆ ได้อย่างไร อนาคตตลาดข้าวไทยก็จะหดไปเรื่อย ๆ ประเทศคู่แข่งก็จะแทนที่คุณ นี่คือการตลาด”

คู่แข่งแย่งตลาดข้าวไทย

สำหรับสาเหตุที่ตลาดข้าวไทย “เพี้ยนพลัง” และหดตัวลงมากในช่วงที่ผ่านมา เป็นเพราะ 1) ข้าวไทย “แพงกว่า” คู่แข่ง ที่ผ่านมาข้าวไทยมีราคาแพงกว่านับ 100 เหรียญ/ตัน ในขณะที่ปัจจุบัน “ความต่างของราคา” ข้าว 5% ของไทยอยู่ที่ 420 เหรียญ, อินเดีย 338 เหรียญ, เวียดนาม 370 กว่าเหรียญ, ปากีสถาน 358 เหรียญ, เมียนมา 350 กว่าเหรียญ โดยมีข้อสังเกตว่า “ถ้าความห่างของราคาข้าวเกินกว่า 50 เหรียญก็แข่งขันได้ยากแล้ว”

2) พันธุ์ข้าวไทยไม่เป็นที่ต้องการของตลาด เช่น สมัยก่อนรัฐบาลฟิลิปปินส์ใช้ระบบนำเข้าข้าวแบบ G to G โดยหน่วยงาน NFA นำเข้าด้วยการประมูลซื้อข้าวจากไทยและเวียดนาม ประเทศละ 700,000-800,000 ตัน แต่ภายหลังฟิลิปปินส์เปิดเสรีนำเข้าข้าว คิดภาษี 30% และเมื่อภาษีสูงขึ้น ฟิลิปปินส์จึงเลือกซื้อข้าวชาวนุ่มจากเวียดนามที่ราคาถูกลงกว่าข้าวขาวไทย จึงทำให้ยอดส่งออกข้าวไปฟิลิปปินส์ระหว่างปี 2563-2564 ลดลงเหลือแค่

70,000-100,000 ตัน จากที่เคยส่งออกถึง 700,000-800,000 ตัน โดยเวียดนามสามารถขายให้ฟิลิปปินส์ได้ถึง 2.4 ล้านตัน

“ภารกิจเราตอนนี้ไม่ใช่การออกไปหาตลาดใหม่ แต่ต้องไปชิงตลาดข้าวเดิมกลับคืนมา อย่างตลาดสิงคโปร์ และฮ่องกง ไทยเคยมีส่วนแบ่งตลาด 80-90% หรือปีละ 300,000 ตัน ปัจจุบัน 2 ตลาดนี้ก็หันไปซื้อข้าวเวียดนามมากขึ้น ทำให้ส่วนแบ่งตลาดไทยเหลือประมาณ 50% หรือ 100,000 ตัน ตลาดแอฟริกาเคยนำเข้าข้าวหอมผลสมจากไทยปีละ 700,000-800,000 ตัน ตอนนี้ไม่มีการนำเข้าสักเม็ด เพราะถูกข้าวเวียดนามตีไปหมด ตลาดออสเตรเลีย ซึ่งเป็นตลาดข้าวหอมมะลิ เวียดนามก็เริ่มรุกเข้าไปแย่งแล้ว ปีก่อนส่งออกได้ 30,000-40,000 ตัน ส่วนอเมริกาและแคนาดาที่เป็นตลาดข้าวหอมมะลิพรีเมียม ตอนนี้เวียดนามก็เริ่มเข้าไปแย่งแล้ว และยังมีข้าวหอมจากกัมพูชาเข้ามาแข่งด้วย เช่นเดียวกับตลาดข้าวหอมในจีนที่ข้าวหอมเวียดนามและกัมพูชาเข้าไป ถ้าไทยยังไม่เปลี่ยนแปลงปรับปรุงตลาดพรีเมียมข้าวหอมมะลิก็คงจะลดลงไปเรื่อย ๆ ส่วนตลาดบริโภคข้าวในประเทศไทย ซึ่งปกติมีอยู่ครึ่งหนึ่ง 10 ล้านตัน ก็ลดลงเช่นกันเพราะนักท่องเที่ยวไป 30-40 ล้านคนหลังโควิด” ร.ต.ท.เจริญกล่าว

ที่ข้าวไทยกำลังสูญเสียตลาดส่งออกหลัก ๆ ไปก็เพราะ “ไทยไม่มีข้าวนุ่ม” อย่างปีนี้ก็เพิ่งเริ่มมาพัฒนา “ข้าวพื้นนุ่มพันธุ์ 79” ออกมา แต่ราคายังค่อนข้างสูงหรือแข่งขันไม่ได้ จึงต้องเน้นตลาดในประเทศก่อน อย่างเมื่อ 5-6 ปีก่อน ไทยเริ่มนำ “ข้าวหอมพวง” ของเวียดนามมาปลูก

ตอนนี้มีผลผลิตที่ดีขึ้น ราคาข้าวหอมพวงที่ปลูกในไทยลดลงจาก กก.ละ 16-17 บาท เหลือ กก.ละ 13-14 บาท หรือใกล้เคียงกับราคาข้าวขาวที่ขาย กก.ละ 12-13 บาท ทำให้ปี 2565 จะเริ่มส่งออกข้าวหอมพวงไปเป็นมาตรฐานข้าวหอมไทย เพราะข้าวตัวนี้สามารถทำราคาส่งออกได้ใกล้เคียงกับ “ข้าวหอมจัสมิน 85” ของเวียดนาม ส่วนข้าวหอมมะลิเดิมที่ไทยเคยแพงมาก ต้นละเป็น 1,000 เหรียญ ตอนนี้ต้องลดราคาลงมาเรื่อย ๆ เหลือแค่ 700-800 เหรียญ ส่วนข้าวหอมปทุมขายอยู่ประมาณ 600 กว่าเหรียญเท่านั้น

อนาคต G to G จะหมดไป

ร.ต.ท.เจริญกล่าวถึงปริมาณการส่งออกข้าวในปีที่ผ่านมา 6.1 ล้านตันนั้น “เป็นการส่งออกของภาคเอกชนเป็นหลัก” ส่วนการส่งออกข้าวผ่านระบบรัฐต่อรัฐ หรือ G to G มีเพียง 20,000 ตัน ไปยังตลาดจีน ส่วนคำสั่งซื้อข้าว G to G กับจีนสัญญาแรกนั้น สถานะตอนนี้เหลืออยู่ประมาณ 300,000 ตัน “ซึ่งก็ค้างมาหลายปีแล้ว ยังหาข้อสรุปไม่ได้”

เพราะหน่วยงานจัดซื้อข้าวของจีน คือ คอฟโก้ ต่อรองราคาข้าวไทยต่ำมาก โดยนำราคาเสนอขายข้าวของไทยไปเทียบกับคู่แข่ง นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มว่า การทำตลาดผ่านวิธี G to G กับทุก ๆ ประเทศ ทั้งฟิลิปปินส์-อินโดนีเซีย-จีนก็จะลดลงไปเรื่อย ๆ เช่นกัน

“ในฐานะที่เป็นสมาคมถือว่า ไม่ใช่ที่เราอยากขายข้าวแบบ G to G การขายวิธีนี้ยุ่งยากมาก ได้ข้าวมาแล้วก็ต้องจัดสรรให้สมาชิกทุกรายอย่างเป็นธรรม เหมอการส่งมอบข้าวแต่ละประเทศก็ไม่เหมือนกัน อย่างฟิลิปปินส์หินมาก ส่วนอินโดนีเซียหรือจีนกำหนดราคาเป็น CNF หรือท่าออร์เดอร์มากระจายให้สมาชิกแล้วต้องหาเรือด้วย เงื่อนไขทางการชำระเงินต้องรอให้ข้าวไปถึงส่งมอบข้าวก่อนจึงจ่ายเงินค่าข้าวกลับมายังรัฐบาลไทย ดังนั้นอนาคตการขายข้าวแบบ G to G ก็หายไปแล้ว” ร.ต.ท.เจริญกล่าว

ประกันรายได้แสนล้านเอาไม่อยู่

ส่วนนโยบายการประกันรายได้ให้กับชาวนาของรัฐบาลนั้น ร.ต.ท.เจริญกล่าวว่า ปีนี้ (2565) รัฐบาลจะต้องใช้เงินประกันรายได้ประมาณ 80,000 บาท บวกเงินค่าปัจจัยการผลิตที่จ่ายเพิ่มให้เกษตรกรอีก 50,000 ล้านบาท รวมเป็นเงินกว่า 130,000 บาท

ซึ่งใกล้เคียงกับ “รายได้” จากการส่งออกข้าวที่ทำได้ประมาณ 107,756 ล้านบาท “รัฐบาลให้เงินชาวนาตลอด ทั้งจำนำและประกัน สมัยก่อนประกันรายได้ครอบครัวชาวนามีแค่ 3.6 ล้านคน แต่วันนี้มีถึง 4.8 ล้านคน เพราะมีการขอยที่ดินปลูกข้าวให้เล็กน้อยเพื่อให้ทุกคนได้รับเงินประกันรายได้ ที่รัฐกำหนดจะจ่ายเงินให้ไม่เกิน 20 ไร่

นี่แหละคือปัญหา ทุกอย่างอยู่ที่การเมืองจะชี้นำไปในทิศทางไหน โดยประกันรายได้ในปี (2564/2565) มีการอนุมัติงบประมาณในวงเงิน 89,402 ล้านบาท และยังมีเงินอีก 50,000 ล้านบาท ที่เข้าไปช่วยให้ปรับปรุงนาสองรายการนี้รวมกันแล้วกว่า 100,000 กว่าล้านบาท แต่ประเทศไทยส่งออกข้าวทั้งปีได้แค่ 107,756 ล้านบาท เราขายข้าวทั้งปีได้ 140,000 ล้านบาท ได้เงินกลับมาแค่นี้เอง”

ยังตั้งเป้า 7 ล้านตัน

อย่างไรก็ตาม การที่สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย ตั้งเป้าหมายการส่งออกข้าวปี 2565 ไว้ที่ตัวเลข 7 ล้านตัน หรือเพิ่มขึ้น 1 ล้านตันนั้น สมาคมมอง “โอกาส” การส่งออกข้าวทุกชนิดเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ “ข้าวขาว-ข้าวหนึ่ง-ข้าวหอม” ขึ้นอยู่กับการดูแลปัญหาอุปสรรคการส่งออกที่ติดขัด

โดยเฉพาะการขนส่งไปตลาดสหรัฐ ซึ่งเป็นตลาดหลักข้าวหอมมะลิพรีเมียม ค่าขนส่งแพงขึ้นไปหมด เช่น ส่งออกไปนิวยอร์ก ประมาณตู้ละ 18,000 เหรียญ จากเดิม 2,000 กว่าเหรียญ ส่วนที่ไปจีนท่าแอลเอ จากเดิม 1,500-2,000 เหรียญ เพิ่มเป็น 13,000-14,000 เหรียญต่อตู้ “แพงมากและยังไม่มีตู้อีก”

และนี่คือปัญหาใหญ่อีกเรื่องหนึ่ง หลังตรุษจีนไปแล้ว 3-4 เดือน ราคาจะเป็นอย่างไร โดยเชื่อว่าตลาดจะเจียบ ส่วนผู้ส่งออกข้าวที่รับราคาสูงไว้ตอนนี้ก็เพราะมีการรับออเดอร์ไว้แล้ว ต้องหาข้าวส่งมอบ

“ปัจจัยสนับสนุนการส่งออกข้าวในปี นี้คือถ้าซัพพลายเราดี น้ำในเขื่อนทำนาปรังได้ไม่มีปัญหา ปีนี้ทำไปแล้ว 4 ล้านไร่ จาก 2 ปีก่อนที่ถูกสั่งหยุดทำนาปรังเพราะแล้ง ลำค้ำยที่สุดคืออัตรแลกเปลี่ยนต้องอยู่ที่ 33 บาท อย่าให้ต่ำกว่านั้นจะแข่งขันได้ ราคาส่งออกข้าวขาวจะอยู่ที่ 390-400 เหรียญ หรือคิดเป็นราคาข้าวสารตันละ 12,000 บาท และทอนกลับมาเป็นราคาข้าวเปลือกตันละ 7,500-8,000 บาท” ร.ต.ท.เจริญกล่าว

ใช้นาแปลงใหญ่ลดต้นทุน

สำหรับแนวทางที่สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยผลักดันมาตลอดเวลา และแจ้งแก่สภาเกษตรกรไปด้วย ก็คือ “ชาวนาต้องมีพันธุ์ข้าวที่ตลาดต้องการในราคาที่ผู้ซื้อยอมรับได้” เพราะในวันนี้พฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยน การบริโภคข้าวลดลง ผู้บริโภคไม่ต้องการแพง ข้าวเป็นอาหารของคนไม่มีเงิน

ดังนั้นต้องมีราคาพอประมาณ-คุณภาพพอใช้ได้ ต้องมีสินค้าหลายตัว เพื่อจะหาเซ็กเมนต์ตลาด ถ้าคุณขายพรีเมียมก็ขายไป อย่างข้าวหอมมะลิ แต่ก่อนไทยส่งออกเกือบปีละ 2 ล้านตัน ปัจจุบันเหลือแค่ 1.2-1.3 ล้านตัน “ดังนั้นต้องทำนาแปลงใหญ่เพื่อลดต้นทุนการผลิตลงให้ได้ จากนั้นเรื่องราคาเป็นของตลาดเป็นคนตัดสินใจ”

“สิ่งที่สำคัญคือ การลดต้นทุนการผลิตด้วยการเพิ่มผลผลิตต่อไป จะทำให้ชาวนาได้รายได้มากขึ้น ไม่ว่าราคาประกันจะขยับไปเท่าไร ถ้าปลูกไร่ละ 350 กก. รายได้ประกันตันละ 15,000 บาท ได้กำไร 30,000-40,000 บาท แต่ถ้าปลูกได้มากกว่านั้น ต้นทุนต่อหน่วยลดลง กำไรก็จะเพิ่มขึ้น การทำนาแปลงใหญ่ไม่ใช่แค่คนมารวมกัน ต้องรวมแปลงใหญ่ให้ได้จริง ๆ เพื่อใช้เครื่องจักรเข้าไปทดแทนแรงงานคนให้ได้ รัฐบาลเข้าไปสนับสนุน คนที่จะมา

บริหารนาแปลงใหญ่ก็ต้องเป็นมืออาชีพ รู้เรื่องตลาดว่าควรจะปลูกข้าวอะไร ช่วงไหน นาข้าวอาจไม่ใช่ปลูกข้าวตลอดปี อาจจะมีสลับปลูกถั่ว หรือนาพื้นที่เดียวกันแต่ละรายปลูกก็ไม่เหมือนกัน แปลงหนึ่งอาจจะมีปัญหาภัยแล้ง แต่อีกแปลงอาจมีปัญหาน้ำท่วม ตอนนี้เอกชนไม่กล้าลงทุนนาเพราะกังวลเรื่องนโยบาย มีบางรายที่ไปทำนาคอนแทกต์ฟาร์มมีงบบ้าง หากจะทำให้สำเร็จก็ต้องเริ่มทดลองทำเป็นโซนนิ่งก่อน 1-2 ที่ ถ้าสำเร็จชาวบ้านจะทำตามแน่นอน”

ร.ต.ท.เจริญกล่าว
ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ข้าวไทยปี'65 ส่งสัญญาณบวก มีลุ้นส่งออก 7 ล้านตัน หลังศก.ฟื้นตัว กำลังซื้อเพิ่มขึ้น

เมื่อวันที่ 31 มกราคม สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย รายงานว่า การส่งออกข้าว เดือนธันวาคม 2564 มีปริมาณ 729,138 ตัน มูลค่า 12,523 ล้านบาท โดยปริมาณลดลง 3.5% ส่วนมูลค่าลดลง 1.9% เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2564 ที่ส่งออก 755,492 ตัน และมีมูลค่า 12,771 ล้านบาท เนื่องจากเดือนธันวาคม การส่งออกข้าวขาว และข้าวหนึ่ง มีปริมาณลดลงเทียบกับเดือนก่อนหน้า เพราะประเทศผู้ซื้อได้นำข้าวไปเป็นจำนวนมาก และมีสต็อกข้าวเพียงพอแล้ว ขณะที่การส่งออกข้าวหอมมะลิ มีปริมาณเพิ่ม 31.3% เพราะตลาดหลักมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นเพื่อใช้ใน ช่วงเทศกาลปีใหม่และตรุษจีน โดยเดือนธันวาคม 2564 ส่งออกข้าวหอมมะลิ (ตันข้าว) 191,801 ตัน ส่วนใหญ่ส่งไปยังตลาดประจำ เช่น สหรัฐ จีน ฮ่องกง แคนาดา สิงคโปร์ เป็นต้น ขณะที่กลุ่มข้าวขาวส่งออก 305,601 ตัน ลดลง 13.1% ส่วนใหญ่ส่งไปประเทศแองโกล่า ญี่ปุ่น สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ จีน ฟิลิปปินส์ เบนิน สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ซีเรีย เป็นต้น ส่วนข้าวหนึ่งส่งออก 103,125 ตัน ลดลง 36.6% ส่วนใหญ่ไปยัง แอฟริกาใต้ เยเมน เบนิน เป็นต้น

จึงส่งผลให้การส่งออกข้าวปี 2564 มีปริมาณ 6,117,346 ตัน มูลค่า 107,756.9 ล้านบาท หรือประมาณ 3,400.3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยแ่งปริมาณเพิ่มขึ้น 6.7% แต่มูลค่าลดลง 7.1% เทียบกับช่วงเดียวกันปี 2563 ที่ส่งออก 5,734,024 ตัน มูลค่า 116,042.9 ล้านบาท หรือประมาณ 3,731.3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

สมาคมฯ ระบุว่า คาดว่าเดือนมกราคม 2565 ส่งออกข้าวได้ประมาณ 700,000 ตัน สมาคมตั้งเป้าส่งออกทั้งปี 2565 ไว้ประมาณ 7 ล้านตัน ปัจจัยเชิงบวกต่อการส่งออก ได้แก่ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก จะส่งผลให้ประเทศผู้นำเข้าในแถบแอฟริกา เอเชีย และตะวันออกกลาง มีความต้องการบริโภคข้าวและมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น ประกอบกับคาดว่าผลผลิตข้าวของไทยจะมีมากขึ้น และค่าเงินบาทคาดทรงตัวระดับ 33 บาทต่อเหรียญสหรัฐฯ ส่งผลให้ราคาข้าวของไทยอยู่ในระดับที่สามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งได้ ขณะที่ปัญหาด้านโลจิสติกส์ที่เคยเกิดขึ้นในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา คาดเริ่มคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น จะทำให้การส่งมอบข้าวทำได้ตามที่วางไว้

ส่วนสถานการณ์ราคาข้าวในช่วงนี้ มีแนวโน้มขยับสูงขึ้น เนื่องจากอุปทานข้าวในตลาดเริ่มตึงตัว ขณะที่ค่าเงินบาทมีทิศทางแข็งค่าขึ้น ส่งผลให้ราคาข้าวขาว 5% ของไทย ณ วันที่ 26 มกราคม 2565 อยู่ที่ 438 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ขณะที่ราคาข้าวขาว 5% ของเวียดนาม อินเดีย และปากีสถาน อยู่ที่ 398-402, 338-342 และ 358-362 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ตามลำดับ ด้านราคาข้าวหนึ่งไทยอยู่ที่ 438 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ขณะที่ข้าวหนึ่งของอินเดีย และปากีสถานอยู่ที่ 368-372 และ 388-392 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

ที่มา มติชนออนไลน์

พาณิชย์เปิด 7 กิจกรรม ลุยตลาดซาอุดีอาระเบีย

พาณิชย์เปิด 7 กิจกรรม ลุยตลาดซาอุดีอาระเบีย หลัง 2 ชาติฟื้นความสัมพันธ์ เตรียมจัดคณะผู้แทนการค้าไปเยือน ส่งเสริมการขายสินค้าข้าว อาหารฮาลาล ผลไม้ เผยยังมีโอกาสเข้าไปลงทุน และดึงดูดการลงทุนตามยุทธศาสตร์ Saudi Vision 2030

วันที่ 31 มกราคม 2565 นางมัลลิกา บุญมีตระกูล มหาสุข ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า จากข้อวิเคราะห์และรายงานจากสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองเจดดาห์ ระบุว่า เจ้าชายมุฮัมมัด บิน ซัลมาน บิน อับดุลอะซีซ อัลซะอูด มกุฎราชกุมาร รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมซาอุดีอาระเบีย พระองค์เป็นมกุฎราชกุมารและเป็นว่าที่กษัตริย์แห่งซาอุดีอาระเบียองค์ต่อไป ทั้งยังเป็นผู้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ Saudi Vision 2030 ที่ใช้ในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจประเทศซาอุดีอาระเบีย

นอกจากนี้ จากการติดตามสถานการณ์การค้าของไทยกับซาอุดีอาระเบีย หากมีการรื้อฟื้นความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างกัน ตามที่นายจурินทร์ ลักขณวิศิษฏ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้สั่งการให้หน่วยงานกระทรวงพาณิชย์ดำเนินการนั้น และการที่นายกรัฐมนตรีประเทศไทย มีโอกาสเข้าเฝ้าหารือกับเจ้าชายนั้น ทำให้เป็นโอกาสที่ซาอุดีอาระเบียจะฟื้นความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความคล่องตัวในหลายด้าน เช่น การผ่อนปรนการเข้าออกประเทศ การผ่อนปรนมาตรการทางการค้า การสั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทยเพิ่มขึ้น การร่วมลงทุนและการนำแรงงานฝีมือจากประเทศไทยเข้าไปทำงานในซาอุดีอาระเบีย

จากการฟื้นความสัมพันธ์ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เตรียมจัดทำแผนงานและกิจกรรมตามนโยบายของนายจурินทร์ ที่จะดำเนินการเร่งด่วนรวม 7 กิจกรรม ได้แก่ 1.การจัดกิจกรรมสัมมนาให้ความรู้ด้านการตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภคในยุคเปิดกว้างทางวัฒนธรรมของซาอุดีอาระเบีย ภายใต้ยุทธศาสตร์ Saudi Vision 2030 2.การจัดคณะผู้แทนการค้านักธุรกิจทั้งจากไทยไปซาอุดีอาระเบีย และจากซาอุดีอาระเบียมาเยือนประเทศไทย เพื่อกระชับความสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายระหว่างกัน

3.การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายสินค้าไทยร่วมกับซูเปอร์มาร์เก็ตชั้นนำในซาอุดีอาระเบีย เช่น ข้าว อาหารฮาลาล และผลไม้ เป็นต้น เพื่อให้สินค้าได้เป็นที่รู้จักในกลุ่มผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น 4.การเชิญผู้ประกอบการไทยร่วมงานแสดงสินค้าในซาอุดีอาระเบีย เช่น งานแสดงสินค้าอาหารและสินค้าฮาลาล Saudi Food Expo 5.การประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์สินค้าอาหารสินค้าฮาลาล ผ่านช่องทางออนไลน์ 6.การเชิญผู้นำจากซาอุดีอาระเบียร่วมเจรจาการค้าผ่านออนไลน์ Online business Matching 7.การเชิญผู้นำจากประเทศซาอุดีอาระเบีย ร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติของไทย ทั้งรูปแบบปกติ หรือรูปแบบไฮบริด และรูปแบบออนไลน์ ซึ่งทั้ง 7 แผนงานนี้จะมีขึ้นในปี 2565

นางมัลลิกากล่าวอีกว่า ที่ผ่านมา ตลาดซาอุดีอาระเบีย ถือเป็นตลาดการค้าที่มีโอกาสเติบโต และได้โฝกัสตลาดนี้มาตั้งแต่ต้น ตามนโยบายการฟื้นฟูตลาดดั้งเดิม เพราะนอกจากการค้าขายกับซาอุดีอาระเบียแล้ว ยังเป็นประตูการค้าไปสู่อีกหลายประเทศในภูมิภาค และนโยบายใหม่ของซาอุดีอาระเบีย เขาต้องการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยเพิ่มภาคการท่องเที่ยว ภาคบริการ ภาคการลงทุน ทำให้มีความต้องการนำเข้าสินค้าและกำลังการผลิตจำนวนมาก นั่นจึงเป็นโอกาสของประเทศไทย

นอกจากนี้ ยังพบว่าซาอุดีอาระเบียยังมีความต้องการความเชี่ยวชาญการลงทุนจากไทย ในด้านการทำฟาร์มและเน้นเลี้ยงกุ้ง ปลา ไก่ การทำธุรกิจโรงพยาบาล โรงแรม ร้านอาหาร กิจกรรมแฟรนไชส์ ขณะเดียวกันนักธุรกิจซาอุดีอาระเบียก็สนใจร่วมลงทุนในประเทศไทย โดยเน้นด้านกิจการที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์อาหาร พลังงาน และเหมืองแร่ เป็นต้น

ที่ผ่านมา การค้าระหว่างไทยกับซาอุฯ ในปี 2564 มีมูลค่า 7,301 ล้านดอลลาร์เพิ่มขึ้น 31.8% แยกเป็นการส่งออก 1,638 ล้านดอลลาร์ และนำเข้า 5,662 ล้านดอลลาร์ โดยสินค้าส่งออกสำคัญของไทย คือ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ตู้เย็น-ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ

เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ เครื่องซักผ้า-เครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป เม็ดพลาสติก ข้าวและผลิตภัณฑ์ พลาสติก อาหารสัตว์เลี้ยง กระจาดและผลิตภัณฑ์กระจาด เป็นต้น และสินค้านำเข้าสำคัญ เช่น น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ น้ำมันสำเร็จรูป สินแร่โลหะอื่น ๆ และเศษโลหะ เป็นต้น

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ซาอุฯให้สิทธิถือหุ้น 100% ดึงไทยลงทุนเกษตรกึ่ง-ไก่

ทูตพาณิชย์ขึ้นสัมพันธ 32 ปี ไทย-ซาอุฯ หนุนธุรกิจสองฝ่ายคึก ทูตซาอุฯเตรียมจัดคณะเยือนไทยสนใจลงทุนพลังงาน-เหมือง-เทรคเตอร์ดึงไทยลงทุนเกษตร ฟาร์มไก่-กึ่ง-ปลา อัดฉีดส่งเสริมลงทุนขยายเช่าที่ดินระยะยาว-ถือหุ้น 100% พร้อมธุรกิจบริการโรงแรม-ร้านอาหาร สมาคมส่งออกข้าวลุ่มพื้นตลาด 2 ล้านตัน

การกลับมากระชับความสัมพันธ์ของไทยและราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย (ซาอุฯ) ในรอบ 32 ปี สร้างความตื่นตัวให้กับภาคธุรกิจการค้าและการลงทุนอย่างมาก จากปี 2564 ที่ผ่านมาไทย-ซาอุฯ มีการค้าระหว่างกันมูลค่ารวม 2.3 แสนล้านบาท ไทยส่งออก 51,000 ล้านบาท และนำเข้าสินค้าจากซาอุฯ 1.8 แสนล้านบาท ยังคงขาดดุลการค้าจากการนำเข้าสินค้า “น้ำมันดิบ” มาเป็นอันดับ 1

นายอภิชาติ ประเสริฐสุด อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการพาณิชย์) ประจำสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ (สคต.) ณ เจดดาห์ ประเทศซาอุดีอาระเบียและจอร์แดน เปิดเผย “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า หลังจากทริปเชื่อมสัมพันธไมตรีระหว่างไทยกับซาอุดีอาระเบียของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ทำให้เกิด impact อย่างมาก เพราะเราเดิมที่เดิยผู้นำเข้าและชาวซาอุฯก็มีความนิยมสินค้าไทยอยู่แล้ว เพียงแต่การจะติดต่อทำการค้าและการลงทุนระหว่างกันยังมีปัญหาอุปสรรค

โดยเฉพาะผู้นำเข้ารายใหม่ ๆ ยังขาดข้อมูลสมควร เพราะอุปสรรคในเรื่องของการติดต่อการเดินทางไม่สะดวก แต่จากการเดินทางมาของท่านนายกรัฐมนตรี ทำให้ชาวซาอุฯทั้งในระดับประชาชนและนักธุรกิจมีความสนใจอย่างมาก และต่อไปจะมีการเปิดเส้นทางการบินตรง (ไต่เร็กต์ไฟลต์) ระหว่างกัน และมีการปลดล็อกวีซ่านักท่องเที่ยว ซึ่งทำให้หลาย ๆ อย่างในการทำการค้าและการลงทุนระหว่างกันจะสะดวกมากยิ่งขึ้น

“การมาท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้นจะนำมาสู่การติดต่อการค้าด้วย เพราะวาระระบบเดิมจะยุ่งยากพอสมควร แต่ระบบใหม่จะง่ายขึ้น เพราะใช้วีซ่าวีซ่าได้เชื่อว่าจะมีผู้ประกอบการซาอุฯที่ใช้วีซ่านี้เพื่อเข้ามาดูสินค้าในประเทศไทยเพิ่มขึ้นจำนวนมาก และขณะนี้ก็มีนักธุรกิจซาอุฯสอบถามมาที่สำนักงาน และขอให้มีการจัดคณะเพื่อนัดหมายให้ทำความรู้จักกับผู้ประกอบการไทย”

บูมลงทุนเกษตร-บริการ

นายอภิชาติกล่าวว่า เมื่อสถานการณ์เปิดกว้างทำให้เกิดโอกาสในการขยายการลงทุนทั้งสองฝั่ง โดยซาอุฯ ต้องการดึงการลงทุนจากไทย เพื่ออาศัยความเชี่ยวชาญจากไทยในหลายด้าน โดยเฉพาะเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และปศุสัตว์ เช่น กุ้ง ปลา ไก่ เพื่อแทนการนำเข้า

ซึ่งตอนนี้มีนักลงทุนติดต่อมาโดยตลอด ทาง สคต.จึงประสานให้พบกับคณะนักลงทุนฟาร์มปลาและฟาร์ม กุ้ง คาดว่าโมเดลธุรกิจด้วยการตั้งบริษัทใหม่ร่วมกัน เบื้องต้นนักลงทุนไทยแสดงความสนใจเข้าไปดูพื้นที่

นอกจากนี้ยังมีอีกกลุ่มที่ได้รับการติดต่อเข้ามาทันที คือ ธุรกิจบริการ ทั้งธุรกิจโรงแรมและร้านอาหาร ซึ่งทาง ชาวอุษามีความต้องการดึงความเชี่ยวชาญของฝั่งไทย ถ้าสุดมีเอกชนไทยสนใจลงธุรกิจแฟรนไชส์ร้านอาหารและ เครื่องดื่มแบรนด์ใหญ่ 2-3 ราย คาดว่าจะได้สรุปในปี

ต่างชาติถือหุ้น 100%-เช่ายาว

สำหรับมาตรการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ชาวอุษามีความต้องการดึงดูดการลงทุน โดยเฉพาะ ภาคเกษตรกรรม อาทิ ฟาร์มเลี้ยงปศุสัตว์ ทางรัฐบาลชาวอุษามีได้เปิดกว้างให้นักลงทุนสามารถถือหุ้นได้ถึง 100% รวมทั้งมีมาตรการให้สิทธิพิเศษในการเช่าที่ดินระยะยาวด้วย

“นโยบาย MISSION 2030 ชาวอุษามีต้องการเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมที่ไม่ใช้น้ำมัน (nonoil) ซึ่ง ยังมีความอุดมสมบูรณ์ทั้งประเทศวัตถุดิบแร่ นอกจากนี้ทรัพยากรธรรมชาติยังเป็นแหล่งผลิตแม่ปุ๋ย เหล็ก และธุรกิจ บริการอย่างการท่องเที่ยวและโรงแรม โดยรัฐบาลชาวอุษามีแผนลงทุนเมกะโปรเจกต์บริเวณริมทะเลแดง (Red Sea) ซึ่งจะมีการก่อสร้างโรงแรมรีสอร์ท รวมทั้งมีแผนปรับปรุงเมืองเก่าสร้างจุดขายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม”

“ตลาดชาวอุษามีต้องบอกว่าผู้ประกอบการใหม่กำลังตื่นตัวเป็นอย่างมาก สังคมและวัฒนธรรมของเขากำลังถูก ปรับเปลี่ยนให้เปิดกว้าง เปิดประเทศ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ใช้ชีวิตเสรีมากขึ้น โอกาสของสตรีในการทำงานมี มากขึ้น คนรุ่นใหม่สนใจวัฒนธรรมตะวันตกและวัฒนธรรมสากลมากขึ้น ชีวิตความเป็นอยู่ไม่มียังไปทางวิถี ตะวันตกค่อนข้างมาก ในขณะที่สถานการณ์เศรษฐกิจที่ปัญหาโควิดไม่ได้รุนแรงมากในปี 2564 ที่ผ่านมา เพราะ สามารถควบคุมและป้องกันได้ดี เศรษฐกิจเติบโตได้ดีมาก จีดีพีโตถึง 6.3% เนื่องจากภาวะราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น มาก”

สนใจพลังงาน-เหมืองในไทย

ขณะเดียวกัน ฝั่งนักลงทุนชาวอุษามีก็สนใจเรื่องการลงทุนพลังงานและเหมืองแร่ในประเทศไทย ส่วน ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีชาวอุษามีก็สนใจธุรกิจบริการ อาทิ ธุรกิจตัวแทนนายหน้าหรือเทรดเดอร์นำเข้า-ส่งออก เริ่มมี การติดต่อขอให้ช่วยจัดบิซิเนสทริป เพราะอยากทำความรู้จักกับนักธุรกิจไทย เพื่อ sourcing วัตถุดิบสินค้าในไทย ประเด็นที่น่าสนใจคือนักธุรกิจชาวอุษามีไม่ค่อยรู้จักพื้นที่การลงทุนอีอีซีซึ่งประเทศไทยกำลังโปรโมตอยู่ จึงจะเป็นโอกาสให้ เข้ามาเยี่ยมชมและมองหาช่องทางลงทุนได้มากขึ้น”

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันไทย-ชาวอุษามี ยังไม่ได้มีการเจรจาทำความตกลงเปิดเขตการค้าเสรีระหว่างกัน วิธีการที่ผ่านมาใช้ช่องทางหรือผ่านกรอบคณะกรรมการการค้าร่วม (Joint trade committee หรือ JTC) ระหว่าง ไทย-GCC หรือกลุ่มประเทศอ่าวอาหรับ Gulf County เพื่อหยิบยกประเด็นทางการค้าหรือเป็นวาระ ๆ

เปิดลิสต์สินค้านำเข้าชาวอุษามี

ในภาคการค้าปี 2565 นี้ มีโอกาสพลิกกลับมาขยายตัวบวกได้ดีขึ้นกว่าปี 2564 ซึ่งสถานการณ์การค้าไทย- ชาวอุษามี ชะลอตัวลงเล็กน้อยจากสถานการณ์โควิด ทำให้ลูกค้าหลักที่บริโภคข้าวไทยในชุมชนอาเซียนลดลง โดยเฉพาะ ชาวอินโดนีเซียที่ไม่สามารถเดินทางมาแสวงบุญได้ ขณะที่คนฟิลิปปินส์ที่ทำงานในชาวอุษามีอยู่ในสถานการณ์ที่ต้อง ตัดสินใจกลับประเทศค่อนข้างมาก ตลาดข้าวไทยจึงหายไปพอสมควร

รายการสินค้าอีกประเภทที่ได้รับความนิยมสูงสุด คือ ปลาทูน่ากระป๋องของไทย แต่ก็เริ่มมีปัญหาเรื่องต้นทุนการผลิตสูง ทำให้ราคาสินค้าค่อนข้างสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง ทำให้ผู้นำเข้าในซาอุฯหลายรายหันไปนำเข้าปลาทูน่ากระป๋องจากประเทศคู่แข่งของไทยแทน

“สินค้าหลักที่ซาอุฯมีดีมานด์สูง มีการนำเข้าสินค้ากลุ่มเดิม คือ ข้าว น้ำตาลทราย อาหารทะเลกระป๋อง แอร์ เครื่องทำความเย็น พบว่ายังมีความสนใจนำเข้าต่อเนื่องทั้งรายเก่าและผู้นำเข้ารายใหม่ ส่วนสินค้าอีกกลุ่มหนึ่ง ที่เริ่มมีความสนใจมากขึ้นจากผู้นำเข้ารายใหม่ และมีแนวโน้มอนาคตสดใส คือ อาหารแปรรูป, อาหารที่เป็น functional food ขนมขบเคี้ยว ซอสปรุงรส เครื่องดื่มที่เป็น functional drink โดยเฉพาะน้ำผลไม้ผสมได้รับความนิยมมาก”

โอกาสทางธุรกิจสำหรับนักลงทุนไทยยังรวมถึงการเปิดร้านอาหารไทย มีผลทำให้สินค้าวัตถุดิบที่ต่อเนื่องกับร้านอาหารไทยจะเติบโตมากขึ้น ปัจจุบันร้านอาหารไทยเปิดบริการในซาอุฯไม่มากนัก เช่น ในเจดดาห์มีแค่ 4-5 ร้าน เพราะติดปัญหาการนำเข้าวัตถุดิบค่อนข้างยุ่งยาก โดยนักลงทุนซาอุฯต้องการลงทุนเปิดร้านอาหารไทย จึงมีความต้องการจ้างเชฟอาหารไทย

สำหรับขั้นตอนพิธีการนำเข้าสินค้าทั่วไปนั้น ในด้านกฎระเบียบซาอุฯไม่แตกต่างจากประเทศอื่น ๆ อัตราภาษีนำเข้าส่วนใหญ่อยู่ที่ 5% ที่ผ่านมามีสินค้าเฉพาะด้านบางตัว เช่น อาหารและยามีกฎระเบียบการนำเข้าเข้มงวดบ้าง ยกตัวอย่างอาหารแปรรูป การผลิต manufacturing ต้องขึ้นทะเบียนและตรวจสอบสถานประกอบการฝั่งไทย สินค้าต้องปฏิบัติตามระบบฮาลาลเป็นพื้นฐาน และมีรายละเอียดของการจัดการด้านอื่นเพิ่มเติมเข้ามาด้วย

พื้นที่ส่งออกข้าว 2 ล้านตัน

ขณะที่ ร.ต.ท.เจริญ เหล่าธรรมทัศน์ นายกสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวเพิ่มเติมกับ “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า หลังจากที่มีการฟื้นความสัมพันธ์ระหว่างไทย-ซาอุฯ คาดว่าเป็นตัวช่วยส่งเสริมการฟื้นตลาดส่งออกข้าวได้มากขึ้น เพราะในอดีตซาอุฯเคยเป็นตลาดส่งออกข้าวที่สำคัญ มีการนำเข้าข้าวปีละ 2 ล้านตัน โดยเฉพาะข้าวคุณภาพสูงราคาแพงอย่างข้าวขาว 100% หลังจากนั้นต้องติดตามว่าจะมีการขยายตลาดอย่างไรได้บ้าง

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

“พาณิชย์”เตรียมลุยเปิดตลาดซาอุดีอาระเบีย เร่งจัดคณะผู้แทนการค้า-โปรโมตสินค้าไทย

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (DITP) เตรียมลุยเปิดตลาดซาอุดีอาระเบีย หลังนายกรัฐมนตรีไปเยือนและกระชับความสัมพันธ์เป็นครั้งแรกในรอบ 30 ปี เผยจะเร่งจัดคณะผู้แทนการค้าไปเยือน จัดกิจกรรมโปรโมตสินค้าไทย นำผู้ส่งออกร่วมงานแฟร์ เร่งประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์สินค้าไทย จัดสัมมนาชี้โอกาสส่งออก พร้อมตั้งเป้าต้นส่งออกได้

นายภูสิต รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (DITP) เปิดเผยว่า กรมฯ ได้ดำเนินการตามนโยบายนายจุรินทร์ ลักษณะวิศิษฏ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ที่ได้สั่งการให้เตรียมแผนส่งเสริมและผลักดันการส่งออกไปยังซาอุดีอาระเบีย หลังจากที่นายกรัฐมนตรีได้เดินทางไปเยือนและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างไทย-ซาอุดีอาระเบียเป็นครั้งแรกในรอบกว่า 30 ปี โดยกรมฯ และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ เมืองเจดดาห์ มีแผนนำคณะผู้แทนการค้าและนักธุรกิจ ทั้งจากไทยไปซาอุดีอาระเบีย และจากซาอุดีอาระเบียมาเยือนไทย เพื่อหารือขยายการค้าร่วมกัน การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายสินค้าไทยร่วมกับซูเปอร์

มาร์เก็ตชิ่งในซาอุดีอาระเบีย และการนำผู้ประกอบการไทยเข้าร่วมงานแสดงสินค้าในซาอุดีอาระเบีย เช่น งานแสดงสินค้าอาหารและสินค้าฮาลาล หรือซาอูดี ฟู้ด เอ็กซ์โป

ทั้งนี้ กรมฯ ยังจะส่งเสริมประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์สินค้าอาหาร สินค้าฮาลาล สินค้าอุตสาหกรรม สินค้าความงาม ผ่านช่องทางออนไลน์ รวมถึงจัดกิจกรรมสัมมนาให้ความรู้ด้านตลาด และพฤติกรรมผู้บริโภคในยุคเปิดกว้างทางวัฒนธรรมของซาอุดีอาระเบีย หรือซาอูดี วิชั่น 2030 และความสัมพันธ์ใหม่ ไทย-ซาอุดีอาระเบีย รวมถึงการดำเนินกิจกรรมโครงการเสริมสร้างศักยภาพผู้ส่งออกไทย โดยเผยแพร่ข้อมูลการค้าในรูปแบบบันทึกเสียงออนไลน์ (พอดคาสต์) ให้รู้จักสินค้าจากไทยมากขึ้น

สำหรับสินค้าไก่ และฮาลาล กรมฯ มีแผนส่งเสริมการส่งออกไปยังซาอุดีอาระเบียเพิ่มขึ้น ตามนโยบายของนายจุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยมีแผนจะร่วมมือกับกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผลักดันการส่งออกไก่ โดยเชิญทางซาอุดีอาระเบียมาเยือนไทย เพื่อตรวจสอบมาตรฐาน ความพร้อมผลิตภัณฑ์ และกระบวนการผลิตของไทย หลังจากที่ผ่านมามีไทยยังไม่สามารถส่งออกไก่ไปซาอุดีอาระเบียได้ เนื่องจากอยู่ช่วงโควิด-19 ทำให้ไม่มีหน่วยงานเข้ามาตรวจสอบมาตรฐานโรงงานในไทย

นายภูสิตกล่าวว่า ซาอุดีอาระเบีย ถือเป็นตลาดการค้าที่มีโอกาสเติบโตได้ดี หลังจากรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ ซาอูดี วิชั่น 2030 เพื่อต้องการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศครั้งใหญ่ ให้ลดการพึ่งพาการส่งออกน้ำมัน และเพิ่มความหลากหลายทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งภาคบริการสาธารณะ การท่องเที่ยว การเสริมสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุน ทำให้ซาอุดีอาระเบีย ต้องมีการนำเข้าสินค้าในการผลิตจำนวนมาก จึงเป็นโอกาสของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะกลุ่มอาหาร เครื่องอุปโภคบริโภค

การค้าระหว่างไทย-ซาอุดีอาระเบียในปี 2564 มีมูลค่า 7,301 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 31.8% แยกเป็นการส่งออก 1,638 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้า 5,662 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยสินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ รถยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบ ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ส่วนสินค้าที่ไทยนำเข้า ได้แก่ น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ น้ำมันสำเร็จรูป สินแร่โลหะอื่น ๆ และเศษโลหะ เป็นต้น

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

“พาณิชย์”เคาะส่วนต่างข้าวงวด 16 จ่ายเหลือ 4 ชนิด หลัง “หอมมะลิ” ลื่นสุดฤดูกาล

“พาณิชย์”เคาะจ่ายส่วนต่างประกันรายได้ข้าว ปีการผลิต 2564/65 งวดที่ 16 ชดเชยเหลือ 4 ชนิด เหตุข้าวเปลือกหอมมะลิลื่นสุดฤดูกาล แต่ยอดจ่ายส่วนต่างลดลง หลังราคาข้าวขยับขึ้นต่อเนื่อง เผย “ข้าวเปลือกเจ้า” ได้รับชดเชยสูงสุด ตามด้วย “ข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่”

นายวัฒนศักย์ เสือเอี่ยม อธิบดีกรมการค้าภายใน ในฐานะประธานคณะกรรมการกำกับดูแลและกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว เปิดเผยว่า วันที่ 28 ม.ค.2565 ได้อนุมัติราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงและการชดเชยส่วนต่างราคาตามโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2564/65 รอบที่ 1 งวดที่ 16 โดยมีมติจ่ายเงินส่วนต่างให้กับเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวปีการผลิต 2564/65 ที่ระบุวันที่คาดว่าจะเก็บเกี่ยวตั้งแต่วันที่ 21-27 ม.ค.2565 จำนวน 4 ชนิด ได้แก่ ข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่ ข้าวเปลือกหอมปทุมธานี ข้าวเปลือกเจ้า และข้าวเปลือกเหนียว แต่การจ่ายส่วนต่างน้อยลงจากงวดก่อน หลังราคาข้าวเปลือกปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนข้าวเปลือกหอมมะลิ ไม่ต้องจ่ายชดเชยแล้ว เพราะลื่นสุดฤดูกาลเก็บเกี่ยว

สำหรับราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงและการจ่ายเงินส่วนต่าง งวดที่ 16 ได้แก่ ข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่ ราคา 11,277.37 บาทต่อตัน ชดเชยตันละ 2,722.63 บาท ข้าวเปลือกหอมปทุมธานี ราคา 10,302.60 บาทต่อตัน ชดเชยตันละ 697.40 บาท ข้าวเปลือกเจ้า ราคา 8,545.50 บาทต่อตัน ชดเชยตันละ 1,454.50 บาท และข้าวเปลือกเหนียว ราคา 10,375.77 บาทต่อตัน ชดเชยตันละ 1,624.23 บาท

โดยเกษตรกรจะได้รับเงินส่วนต่างสำหรับงวดที่ 16 สูงสุด ดังนี้ ข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่ 43,562.08 บาท ข้าวเปลือกหอมปทุมธานี 17,435 บาท ข้าวเปลือกเจ้า 43,635 บาท และข้าวเปลือกเหนียว 25,987.68 บาท

ทั้งนี้ การจ่ายเงินส่วนต่างในโครงการประกันรายได้ในปีที่ 3 ยังคงหลักการเช่นเดิม โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จะโอนเงินเข้าไปยังบัญชีของเกษตรกรภายใน 3 วันทำการหลังจากที่ได้มีการประกาศราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงเช่นเดียวกับปี 1 และปี 2

โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปีที่ 3 ได้ประกันราคาข้าวเปลือก 5 ชนิด ได้แก่ ข้าวเปลือกหอมมะลิ ต้นละ 15,000 บาท ไม่เกิน 14 ตัน ข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่ ต้นละ 14,000 บาท ไม่เกิน 16 ตัน ข้าวเปลือกเจ้า ต้นละ 10,000 บาท ไม่เกิน 30 ตัน ข้าวเปลือกหอมปทุมธานี ต้นละ 11,000 บาท ไม่เกิน 25 ตัน ข้าวเปลือกเหนียว ต้นละ 12,000 บาท ไม่เกิน 16 ตัน

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

คุมเข้มแผนจัดสรรน้ำฤดูแล้ง นาปรังเกินเป้า 6 แสนไร่ วอนชาวนางดปลูกรอบ 2

กอนช.คุมเข้มกำชับหน่วยงานบูรณาการจัดสรรน้ำให้เป็นไปตามแผน เผยขณะนี้ลุ่มเจ้าพระยาทำนาปรังมากกว่าแผนแล้ว 600,000 ไร่ พร้อมย้ำให้ดำเนินงานตาม 9 มาตรการรับมือฤดูแล้ง มั่นใจความร่วมมือของทุกฝ่ายจะผ่านพ้นสถานการณ์ขาดแคลนน้ำในปีนี้ได้

วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2565 นายสุรสีห์ กิตติมณฑล เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) ในฐานะรองผู้อำนวยการกองอำนวยการน้ำแห่งชาติ (กอนช.) เปิดเผยว่า กอนช.ได้ติดตามผลการดำเนินงาน 9 มาตรการรองรับสถานการณ์ขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง ปี 2564/65 ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

โดยภาพรวมของแหล่งน้ำเก็บกักน้ำทั่วประเทศมีปริมาณน้ำใช้การได้ 34,174 ล้าน ลบ.ม. คิดเป็น 59% ของปริมาณการเก็บกัก โดยเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ 38 แห่ง ปริมาณน้ำใช้การ 27,364 ล้าน ลบ.ม. คิดเป็น 57% ของปริมาณการเก็บกัก ที่เหลือเป็นแหล่งน้ำขนาดกลางขนาดเล็ก ทั้งนี้มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ 4 แห่ง ที่อยู่ในเกณฑ์เฝ้าระวังน้ำน้อย ได้แก่ เขื่อนแม่กวางอุดมธารา เขื่อนแม่จัดสมบูรณ์ชล เขื่อนภูมิพล และเขื่อนสิริกิติ์

ส่วนผลการจัดสรรน้ำตั้งแต่ 1 พ.ย. 64 ถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่ยังเป็นไปตามแผนที่วางไว้ โดยแหล่งน้ำขนาดใหญ่ได้วางแผนจัดสรรน้ำในช่วงฤดูแล้งรวม 16,678 ล้าน ลบ.ม. ขณะนี้ได้จัดสรรน้ำไปแล้ว 6,326 ล้าน ลบ.ม. คิดเป็น 38% ของปริมาณน้ำที่จัดสรรทั้งหมด

เช่นเดียวกับการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งที่ส่วนใหญ่ยังเป็นไปตามแผนที่วางไว้ โดยตามแผนที่วางไว้ทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น 11.66 ล้านไร่ เป็นข้าวนาปรัง 9.03 ล้านไร่ ปัจจุบันมีการเพาะปลูกแล้ว 8.95 ล้านไร่ คิดเป็น 77% ของแผน เป็นข้าวนาปรัง 7.60 ล้านไร่ คิดเป็น 84% ของแผน

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาการปลูกพืชรายจังหวัดแล้วมีถึง 16 จังหวัด ที่ขณะนี้ปลูกพืชฤดูแล้งมากกว่าแผนที่กำหนดไว้ รวมประมาณ 1.32 ล้านไร่ โดยเฉพาะในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ตามแผนที่กำหนดให้เพาะปลูกพืช

ฤดูแล้งไว้ 4.98 ล้านไร่ เป็นข้าวนาปรัง 4.27 ล้านไร่ แต่ขณะนี้มีการเพาะปลูกแล้ว 5.29 ล้านไร่ คิดเป็น 115% ของแผน โดยเป็นข้าวนาปรัง 4.90 ล้านไร่ เพาะปลูกมากกว่าแผน 15% หรือประมาณ 630,000 ไร่

เลขาธิการ สททช. กล่าวต่อว่า แม้การปลูกพืชฤดูแล้งในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาจะมากกว่าแผน แต่การจัดสรรน้ำต้นทุนจากที่ใช้ต้นทุนจาก 4 เขื่อนหลักคือ เขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน และเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ยังเป็นไปตามแผนที่กำหนด โดยตามแผนจะจัดสรรน้ำในช่วงฤดูแล้งทั้งสิ้น 4,700 ล้าน ลบ.ม. ขณะนี้มีการจัดสรรน้ำแล้ว 2,199 ล้าน ลบ.ม. คิดเป็น 47% ของแผน

ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากการบูรณาการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการจัดส่งน้ำแบบรอบเวรตามแผนของกรมชลประทาน พร้อมทั้งขอความร่วมมือจากกระทรวงมหาดไทยในการควบคุมดูแลการลำเลียงน้ำให้สอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้

นอกจากนี้ การทำนาปรังส่วนหนึ่งได้ใช้น้ำค้างทุ่งในการเตรียมแปลงเพาะปลูก และบางพื้นที่เกษตรกรก็มีแหล่งน้ำต้นทุนเป็นของตนเอง รวมทั้งยังมีการรณรงค์นำวิธีการปลูกข้าวแบบเปียกสลับแห้งมาใช้ ซึ่งเป็นวิธีที่ประหยัดน้ำ ทำให้ขณะนี้ยังไม่ได้รับรายงานว่าข้าวนาปรังได้รับความเสียหายจากการขาดแคลนน้ำ

อย่างไรก็ตาม หากเกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ขอความร่วมมืองดการปลูกข้าวนาปรังรอบที่ 2 เนื่องจากปริมาณน้ำต้นทุนใน 4 เขื่อนดังกล่าวมีจำนวนจำกัด จึงจำเป็นต้องจัดสรรน้ำเพื่อการอุปโภคและการรักษาระบบนิเวศเป็นหลัก รวมทั้งต้องสำรองปริมาณน้ำส่วนหนึ่งไว้ใช้ในช่วงต้นฤดูฝนปี 2565 อีกด้วย อย่างไรก็ตาม ได้มีการหารือพิจารณามาตรการชดเชยรายได้ให้เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบ เช่น ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสรรงบประมาณในการจ้างงานภาคเกษตร เป็นต้น

ขณะเดียวกัน กอนช.ยังเฝ้าระวังและติดตามคุณภาพน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตรให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ โดยเฉพาะในแม่น้ำเจ้าพระยาในช่วงที่ไหลผ่านกรุงเทพมหานคร (กทม.) ได้ดำเนินการตรวจวัดค่าความเค็มในบริเวณคลองที่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยาทั้ง 2 ฝั่ง พบว่ายังอยู่ในเกณฑ์ปกติเช่นกัน หากค่าความเค็มสูงเกิน 0.2 mg/l จะเร่งดำเนินการแจ้งเตือนประชาชนให้ระวังการใช้น้ำทันที และจะดำเนินการผลักดันน้ำเค็มโดยใช้น้ำที่สำรองไว้ตามแผน

“ในฤดูแล้งปีนี้ กอนช. ได้เน้นย้ำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตาม 9 มาตรการรองรับสถานการณ์ขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้งอย่างเข้มงวด เพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามแผนบริหารจัดการน้ำ พร้อมทั้งให้เตรียมพร้อมเครื่องมือ เครื่องสูบน้ำ รถบรรทุกน้ำ และบุคลากรเพื่อช่วยเหลือประชาชนหากประสบปัญหาขาดแคลนน้ำได้อย่างทันทั่วถึง ตลอดจนรณรงค์ให้เกิดความร่วมมือในการใช้น้ำอย่างประหยัดรู้คุณค่า ซึ่งจะมีส่วนสำคัญทำให้ฤดูแล้งปีนี้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดีอย่างแน่นอน”

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ผะ! ชาวนา “ลุ่มเจ้าพระยา” ปลูกข้าวเกินแผน 129.03%

กรมชลประทาน ห่วง “ลุ่มเจ้าพระยา” ปลูกข้าวไปแล้ว 3.63 ล้านไร่ เกินแผน 129.03% สั่ง บริหารจัดการน้ำด้วยการหมุนเวียนน้ำในพื้นที่ให้ทั่วถึง เพื่อไม่ให้พื้นที่ที่เพาะปลูกแล้วเกิดความเสียหาย จัด 8 มาตรการบริหารฤดูแล้ง ขอความร่วมมือทุกภาคส่วนร่วมใจใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า

นายประพิศ จันทร์มา อธิบดีกรมชลประทาน เปิดเผยว่า ปัจจุบัน (26 ม.ค.65) อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศ มีปริมาณน้ำในอ่างฯ รวมกันทั้งสิ้น 55,184 ล้าน ลบ.ม. (73% ของความจุอ่างฯ รวมกัน)

เป็นน้ำใช้การได้ 31,254 ล้าน ลบ.ม. (60% ของความจุอ่างฯรวมกัน) ปัจจุบันจัดสรรน้ำไปแล้ว 9,788 ล้าน ลบ.ม. (44%) เฉพาะ 4 เขื่อนหลักลุ่มน้ำเจ้าพระยา (เขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน และเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์) ปัจจุบัน (26 ม.ค. 65) มีปริมาณน้ำรวมกันทั้งสิ้น 13,219 ล้าน ลบ.ม. (53% ของความจุอ่างฯ รวมกัน) ปริมาณน้ำใช้การได้ 6,523 ล้าน ลบ.ม. (36% ของความจุอ่างฯ รวมกัน) จัดสรรน้ำไปแล้ว 2,521 ล้าน ลบ.ม. (44%)

สำหรับผลการเพาะปลูกข้าวนาปรัง ปี 2564/65 ทั้งประเทศเพาะปลูกข้าวไปแล้ว 5.36 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 83.61 ของแผนฯ เฉพาะพื้นที่ลุ่มเจ้าพระยาเพาะปลูกไปแล้ว 3.63 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 129.03 ของแผน

ทั้งนี้ เนื่องจากปริมาณน้ำต้นทุนอยู่ในเกณฑ์น้อย ประกอบกับปัจจุบันมีการเพาะปลูกเกินแผนที่กำหนด จึงได้กำชับให้โครงการชลประทานโดยเฉพาะพื้นที่ลุ่มเจ้าพระยา บริหารจัดการน้ำด้วยการหมุนเวียนน้ำในพื้นที่ให้ทั่วถึง เพื่อไม่ให้พื้นที่ที่เพาะปลูกแล้วเกิดความเสียหาย ด้านการเพาะปลูกพื้นที่ลุ่มต่ำ ให้ความสำคัญการเพาะปลูกให้เป็นไปตามแผน รวมทั้งดำเนินการตามมาตรการรองรับฤดูแล้งปี 64/65 ทั้ง 8 มาตรการอย่างเคร่งครัด ที่สำคัญให้ทำการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ถึงสถานการณ์น้ำ และแนวทางในการบริหารจัดการน้ำ รณรงค์ให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญของการประหยัดทรัพยากรน้ำเพื่อให้มีปริมาณน้ำเพียงพอตลอดช่วงแล้งนี้

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

เปิดตัว "กล้าทิพย์" บริษัทนำร่องส่งออกข้าวไทย เป็นเจ้าแรก โดย “รถไฟจีน-ลาว”

ถอดบทเรียน เปิดตัว "กล้าทิพย์" บริษัทนำร่องส่งออกข้าวไทย ไปจีน เป็นเจ้าแรก โดยขนส่ง “รถไฟจีน-ลาว” เป็นการสร้างประวัติศาสตร์ใหม่ในวงการข้าว ประเทศไทย'

นายพีรพล ประเสริฐชัยกุล กรรมการผู้จัดการ บจก. กล้าทิพย์ ผู้ส่งออกข้าวไทยรายแรก ที่ใช้บริการขนส่งเส้นทางรถไฟ จีน-ลาว เผยกับฐานเศรษฐกิจว่า จากที่มีปัญหาในการส่งออกทางเรือ ตู้คอนเทนเนอร์ไม่เพียงพอ และก็พยายามหาวิธีการที่จะส่งให้ลูกค้าให้ทันกำหนดตามที่ลูกค้าต้องการให้ได้ ประกอบกับเส้นทางรถไฟ ไทย-จีน มีการเปิดให้บริการ เส้นทาง ลาว-จีน ก็เลยติดต่อไปที่ลูกค้าชาวจีนว่าสนใจหรือไม่ที่จะให้ขนส่งทางนี้ พอคุยแล้วลูกค้าสนใจจึงได้ร่วมกันหาทางส่งออกทางรถไฟ เปลี่ยนจากเรือ เป็นระบบรางแทน

“โดยทางบริษัทให้ลูกค้าเป็นคนติดต่อ เพราะเนื่องจากเรื่องบักกิ้ง เพราะการขายข้าว เป็นลักษณะขายรูปแบบเทอม เอฟ.โอ.บี. คือ เราไม่รับผิดชอบเรื่องเรือ เรื่องค่าใช้จ่ายค่าขนส่งจากไทยไปจีน ลูกค้าจะเป็นคนรับผิดชอบ เมื่อมาเป็นทางรถไฟ ก็เป็นหน้าที่ของลูกค้าที่จะต้องไปจองตู้บักกิ้ง รถไฟ ซึ่งในส่วนของบริษัทจะเป็นผู้ดำเนินการในการลากตู้ และขนส่งไปจนถึงทาง สปป. ลาว”

ต่อจากนั้นก็เป็นที่ของลูกค้าแล้ว ที่จะไปทำการจองรถไฟกับสถานีรถไฟของจีนว่าจะไปรถไฟขบวนไหนก็แจ้งมา พอลูกค้าจองมาแล้ว ก็ไปลากตู้มาบรรจุแล้วส่งไปทางเวียงจันทน์เท่านี้ โดยบริษัท จะบรรจุถุง 50 กก. แล้วนำขึ้นตู้ ก็ดำเนินการเหมือนกับขึ้นเรือทุกอย่าง แค่เปลี่ยนจากเรือเป็นรถไฟ เท่านั้นเอง

นายพีรพล กล่าวว่า ในส่วนของลูกค้าชาวจีนได้ติดต่อกันมาเป็นลูกค้าประจำรวม 10 ปี สาเหตุที่เปลี่ยนมาเป็นเส้นทางใหม่ ใช้รถไฟ เนื่องจากมีปัญหาตู้คอนเทนเนอร์ไม่เพียงพอ รวมทั้งค่าระวางเรือปรับขึ้นมา 3-4 เท่า ประกอบกับลูกค้ามีความจำเป็นต้องใช้ของ ด้วยความที่หาตู้ไม่ได้ และค่าระวางเรือก็แพงมาก ที่ว่างของเรือก็ไม่มี

“ทางเราได้ข่าวมาว่าทางรถไฟเพิ่งจะเปิดดำเนินการไม่นาน จึงเสนอให้ลูกค้าลองไปเช็คตาราง เส้นทางรถไฟ โดยให้ขนส่งเส้นทางนี้ได้หรือไม่ ประเมินกันว่าค่าใช้จ่ายน่าจะสู้สิ้กับราคา แต่สินค้าอาจจะได้เร็วกว่า ส่วนเรือก็ไม่รู้ว่าจะได้เมื่อไร วันไหน จึงตัดสินใจทดลองกันดู แล้วถ้าดี ก็คงจะเป็นอีกหนึ่งเส้นทางที่จะใช้ส่งออกข้าวไปทางจีน”

ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่าย และลูกค้าด้วยที่จะเลือกเส้นทางรถไฟจีน-ลาวหรือไม่ว่าจะสะดวกหรือไม่ เพิ่งจะมาเป็นล็อตแรก แล้วของเพิ่งจะขึ้นรถไฟ ในวันที่ 28 มกราคม 2565 จะต้องดูว่าเคลียร์ของยากหรือไม่ ซึ่งการส่งยังไม่ถึงที่สุด ยังตอบไม่ได้ว่าดีกว่าหรือไม่ถ้าเปรียบเทียบกับเส้นทางเรือ

สำหรับการไปเส้นทาง "รถไฟจีน-ลาว" มองว่าเป็นเรื่องดีอยู่แล้ว เป็นอีกเส้นทางหนึ่งให้กับผู้ประกอบการ ได้ตัดสินใจว่าจะไปทางเรือก็ได้ จะไปทางรถไฟก็ได้ เป็นช่องทางหนึ่งในการขนส่งให้กับผู้นำเข้าและผู้ส่งออก เพียงแต่ว่าค่าใช้จ่ายอนาคตหากมีการใช้บริการมากขึ้นก็คาดว่าจะราคาจะถูกลงไหม แต่ถ้าถูกลง ก็น่าจะเป็นทางเลือกที่ดี แต่ถ้ามองความจริงในสถานการณ์ปกติ ค่าขนส่งระวางเรือถูกที่สุดอยู่แล้ว

แต่เมื่อมาพิจารณาการขนส่งเส้นทางรถไฟ หากอนาคตมีมากขึ้น ทางรัฐบาลจีนมีการขนส่งมากขึ้น มีเที่ยวไป เทียวกลับ เยอะขึ้นอาจจะถูกลง ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งให้กับผู้ประกอบการ แต่อีกด้านหนึ่งทางรัฐบาลไทย ทางรัฐบาล สปป.ลาว จะให้ความร่วมมือกับทางรัฐบาลไทยมากขึ้นแค่ไหน จากล็อตนี้สินค้าไปตกค้างที่ สปป.ลาว กว่า 10 วัน เนื่องจากใหม่ความกังวลต่างๆ จึงใช้เวลานานในการตรวจ ต่างคนต่างใหม่ในเส้นทางดังกล่าวนี้ จึงทำให้ขรุขระ ดังนั้นก็อยากเสนอให้ทางศุลกากรของไทยคุยกับทางศุลกากรฝั่ง สปป.ลาว สินค้าผ่านแดน หากศุลกากรตรวจฝั่งไทยแล้ว ทาง สปป.ลาว ก็ไม่ควรที่จะมาตรวจใหม่ ควรที่จะอำนวยความสะดวกนำสินค้าขึ้นรางแล้วต่อไปได้เลย เพราะวัตถุประสงค์ของการขึ้นรถไฟก็คือต้องการความเร็ว

ที่มา *ฐานเศรษฐกิจ*

“ธนสรโรล์” ประเดิมข้าวดี รับตรุษจีน ส่งข้าวไปอิรัก ลำที่ 2 ของปี 2565

นายกิตติศักดิ์ดีสมาคมโรงสีข้าวไทย แจ้งข่าวดี รับเทศกาลตรุษจีน ปี 2565 “ธนสรโรล์” ส่งข้าวไปอิรัก ลำที่ 2 แล้ว รวมกว่า 8.8 หมื่นตัน ลุ้นยอดส่งออกเทียบเท่าปี 2555 ปริมาณ 8 แสนตัน วงการแอบเชียร์ หวังสร้างประวัติศาสตร์อีกครั้ง

นายเกรียงศักดิ์ ตาปนานนท์ นายกิตติศักดิ์ดีสมาคมโรงสีข้าวไทย เผยกับ ฐานเศรษฐกิจว่า วันที่ 31 มกราคม 2565 คุณศุภชัย วรอธิญาภรณ์ ประธานกรรมการ บริษัท ธนสรโรล์ กำลังดำเนินการส่งมอบข้าวสาร 100% ปลายทางประเทศอิรัก จำนวน 44,000 ตัน เริ่มต้นจากปีใหม่มา ลำนี้เป็นลำที่ 2 รวมแล้ว 88,800 ตัน

“โดยในปี 2565 นี้จะมีข้าวดีต่อเนื่องสำหรับการส่งออกข้าวไทยไปยังประเทศอิรัก เป็นข้าวดีต้อนรับวันเทศกาลตรุษจีน สำหรับคนในวงการข้าว แต่ถ้านับเป็นลำที่ 5 ต่อเนื่องจากปี 2564 รวมแล้วจะส่งออกข้าวไปอิรัก รวม 2.2 แสนตัน”

นายเกรียงศักดิ์ กล่าวว่า จากการส่งออกข้าวไปอิรักได้เรื่อยก็มีความคาดหวัง เพราะประเทศอิรัก เคยนำเข้าข้าวประเทศไทยที่จำได้ในปี 2555 ถึง 8 แสนตัน ก็คาดว่าจะ บจก.ธนสรโรล์ จะไปถึงเป้าหมายในครั้งนั้น

อนึ่ง พลิกประวัติศาสตร์ย้อนไปเมื่อ 7 ปีที่แล้ว ครั้งสุดท้าย เมื่อปี 2557 มีบริษัทเอกชนของไทยรายหนึ่ง ได้ส่งมอบข้าวคุณภาพต่ำไปให้รัฐบาลอิรัก รวมถึงยังมีปัญหาปริมาณขาดจำนวนมากกว่า 10% ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา รัฐบาลอิรัก ได้ปฏิเสธ (บอยคอต) ต่อมา เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2564 บจก.ธนสรโรล์ กลับสร้างความประหลาดใจให้กับวงการข้าวและคนไทยทั้งประเทศ ปลุกชีพตลาดใหม่กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง ได้สำเร็จ และยังคงส่งต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ที่มา *ฐานเศรษฐกิจ*

สภาเกษตรกรกรอกปัญหา ข้าวต้องเข้าสู่ระบบ GAP ทั่วไทย

นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ กล่าวภายหลังประชุมคณะกรรมการด้านข้าว และชวานาไทย ครั้งที่ 1/2565 ว่าเป็นครั้งแรกที่มีการพูดคุยพร้อมกันกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง 9 สมาคม 1 ศูนย์ข้าวชุมชนระดับประเทศ ตั้งแต่ต้นน้ำ ชวานาผลิต กลางน้ำ โรงสีแปรรูป และปลายน้ำ ผู้ส่งออกตลาด เพื่อวางแผนการผลิตในฤดูกาลถัดไป แต่ด้วยปัญหาหลักของชวานา ได้แก่ 1.ต้นทุนการผลิตสูงไม่คุ้มทุน 2.ผลผลิตต่อไร่ต่ำ 3.คุณภาพข้าวไม่ตรงตามความต้องการของตลาด 4.ขาดการวางแผนร่วมในการผลิต ซึ่งที่ประชุมมีข้อสรุปเพื่อแผนการทำงานคือตั้งกลุ่มทำงานเพื่อหารือเรื่องแผนการผลิตข้าวในรอบต่อไปว่าควรจะผลิตข้าวสายพันธุ์อะไรบ้าง เช่น ข้าวพื้นนุ่ม ข้าวพื้นแข็ง ข้าวเหนียว ข้าวหอมมะลิ หรือข้าวอื่นๆ ในแต่ละพื้นที่ โดยนำข้อมูลจากผู้ส่งออกนำไปให้ชวานาใช้ประกอบ ทั้งเรื่องการผลิต, กระบวนการลดต้นทุนการผลิต ซึ่งหลายเครือข่าย/องค์กร มีวิถีที่ดีเยี่ยมและครอบคลุมทุกภูมิภาค และการตลาด

รวมทั้งการมอบหมายให้ทีมงานลงพื้นที่ประมวลองค์ความรู้ทั้งหมดทุกเครือข่าย ในด้านการลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิต การฟื้นฟูดินหลังจากที่ทำนามาตลอดหลายสิบปี การใช้ปุ๋ย สารเคมีทำให้ดินเสื่อมสภาพ โดยชวานาหลายเครือข่ายมีวิธีการฟื้นฟูดินจนสามารถทำให้ดินกลับฟื้นสมบูรณ์เหมือนเดิม ซึ่งทั้งหมดจะจัดเก็บเป็นเอกสาร แล้วนำสู่เวทีประชาพิจารณ์เพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายพัฒนาข้าวทั้งระบบอย่างยั่งยืน นำไปใช้ประโยชน์โดยสภาเกษตรกรทุกจังหวัด สภาเกษตรกรแห่งชาติ จัดทำหนังสือข้อเสนอเชิงนโยบายถึงรัฐบาล ผู้มีอำนาจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ดี ที่ประชุมเห็นควรปรับการผลิตของชวานาให้เข้าสู่ระบบ GAP ทั้งประเทศ ภายในระยะเวลาที่กำหนด เช่น 5 หรือ 10 ปี โดยมอบหมายให้สภาเกษตรกรแห่งชาติประสานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หากจำเป็นต้องใช้งบประมาณก็พร้อมทำบันทึกถึงนายกรัฐมนตรี เพื่อรับทราบนำไปสู่การจัดสรรงบประมาณ ซึ่งการรับรองอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนภายใต้ระบบ GAP จะได้นำเสนอไปยังประเทศลูกค้าทั่วโลก ว่าประเทศไทยได้ผลิตข้าวด้วยระบบการผลิตที่ทันสมัยและปลอดภัยต่อผู้บริโภค

ส่วนการตลาดเป็นปัญหาใหญ่ของการค้าข้าวไทย คือแข่งขันไม่ได้ทั้งด้านราคา คุณภาพ และชนิดของข้าว ตลาดข้าวโลกมีความต้องการข้าวพื้นนุ่ม แต่ประเทศไทยผลิตข้าวพื้นแข็ง สินค้าที่เราขายไม่ตรงตามความต้องการตลาด ที่สำคัญคือราคาเราแข่งไม่ได้เพราะว่าประเทศที่เคยเป็นคู่ค้าก็เป็นคู่แข่งกับเรา จึงเตรียมประสานกรมการข้าว กรมส่งเสริมการเกษตร กรมการค้าต่างประเทศ กรมการค้าภายใน เครือข่ายชวานา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชักซ้อมแนวทางการวางแผนด้านการผลิต จากนั้นสภาเกษตรกรฯ จะพยายามทำงานด้านข้าวและชวานา เพื่อเสนอถึงรัฐบาล นำไปสู่การผลักดันเพื่อทางรอดของอาชีพทำนา

ที่มา แนวหน้า

xx

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาส่งออกข้าวอยู่ในระดับทรงตัวเนื่องจากเป็นช่วงเทศกาลตรุษจีน (the Lunar New Year holiday) ที่มีวันหยุดติดต่อกันหลายวัน ขณะที่ภาวะการค้ายังคงชะลอตัวลง เนื่องจากความต้องการข้าวจากต่างประเทศลดลง โดยราคาข้าวขาว 5% ราคาอยู่ที่ 395-405 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เท่ากับเมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า

วงการค้าข้าว ระบุว่า การเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวฤดูหลัก หรือฤดูการผลิตฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ (the main winter-spring harvest) จะเริ่มขึ้นหลังเทศกาลตรุษจีนเป็นต้นไป และจะมีผลผลิตออกสู่ตลาดสูงสุดในช่วงกลางเดือนมีนาคมที่จะถึงนี้ โดยคาดว่าผลผลิตข้าวของฤดูนี้ในปีนี้จะลดลงจากปีที่แล้วประมาณ 10-20% เนื่องจากเกษตรกรหลายรายลดการใช้ปุ๋ยบำรุงข้าวลง เพราะราคาปุ๋ยในปีนี้เป็นแพงกว่าปีก่อนๆมาก

สำนักข่าว Bloomberg รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลการส่งออกในเบื้องต้นของสำนักงานศุลกากรเวียดนาม (the General Statistics Office; GSO) ว่า ในเดือนมกราคม 2565 เวียดนามส่งออกข้าวได้ประมาณ 360,000 ตัน

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) รายงานว่า ในเดือนธันวาคม 2564 เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 500,994 ตัน ลดลงประมาณ 12.72% เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2564 ที่ส่งออกจำนวน 574,017 ตัน และลดลงประมาณ 7.36% เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2563 ที่ส่งออกจำนวน 540,832 ตัน

โดยในเดือนธันวาคม 2564 ชนิดข้าวที่เวียดนามส่งออกประกอบด้วย ข้าวขาว 5% จำนวน 135,908 ตัน ข้าวขาว 10% จำนวน 195 ตัน ข้าวขาว 15% จำนวน 20,296 ตัน ข้าวขาว 25% จำนวน 5,522 ตัน ปลายข้าวขาวจำนวน 10,243 ตัน ข้าวเหนียวจำนวน 67,085 ตัน ข้าวหอมจำนวน 232,258 ตัน และข้าวอื่นๆจำนวน 29,488 ตัน โดยส่งไปยังตลาดในภูมิภาคต่างๆประกอบด้วย

1. ตลาดเอเชียจำนวน 285,952 ตัน ประกอบด้วย ข้าวขาว 5% จำนวน 81,108 ตัน ข้าวขาว 10% จำนวน 145 ตัน ข้าวขาว 15% จำนวน 14,311 ตัน ข้าวขาว 25% จำนวน 5,522 ตัน ปลายข้าวขาวจำนวน 7,263 ตัน ข้าวเหนียวจำนวน 66,439 ตัน ข้าวหอมจำนวน 90,097 ตัน และข้าวอื่นๆจำนวน 21,067 ตัน

2. ตลาดแอฟริกาจำนวน 152,834 ตัน ประกอบด้วย ข้าวขาว 5% จำนวน 25,140 ตัน ปลายข้าวขาวจำนวน 2,000 ตัน ข้าวหอมจำนวน 125,321 ตัน และข้าวอื่นๆจำนวน 374 ตัน

3. ตลาดยุโรปจำนวน 11,232 ตัน ประกอบด้วย ข้าวขาว 5% จำนวน 2,242 ตัน ข้าวขาว 15% จำนวน 60 ตัน ข้าวเหนียวจำนวน 550 ตัน ข้าวหอมจำนวน 6,182 ตัน และข้าวอื่นๆจำนวน 2,198 ตัน

4. ตลาดอเมริกาจำนวน 34,691 ตัน ประกอบด้วย ข้าวขาว 5% จำนวน 26,676 ตัน ข้าวขาว 15% จำนวน 5,025 ตัน ข้าวเหนียวจำนวน 19 ตัน ข้าวหอมจำนวน 2,594 ตัน และข้าวอื่นๆจำนวน 377 ตัน

5. ตลาดโอเชียเนียจำนวน 16,284 ตัน ประกอบด้วย ข้าวขาว 5% จำนวน 742 ตัน ข้าวขาว 10% จำนวน 50 ตัน ข้าวขาว 15% จำนวน 900 ตัน ปลายข้าวขาวจำนวน 980 ตัน ข้าวเหนียวจำนวน 77 ตัน ข้าวหอมจำนวน 8,063 ตัน และข้าวอื่นๆจำนวน 5,472 ตัน

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงฮานอย รายงานว่า แม้จะมีปัญหาที่เกิดจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 อย่างไรก็ตาม เวียดนามยังคงเกินดุลการค้า 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นผลมาจากข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) โดยเฉพาะ FTA รูปแบบใหม่

ในปี 2564 การค้าระหว่างประเทศของเวียดนามมีมูลค่า 668,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 19 ซึ่งช่วยรักษาดุลการค้าเป็นปีที่ 6 ติดต่อกัน

ในปี 2564 การส่งออกไปยังตลาดที่มีเขตการค้าเสรีกับเวียดนามมีการเติบโต ได้แก่ จีน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 15) สหรัฐอเมริกา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.2) สหภาพยุโรป (เพิ่มขึ้นร้อยละ 14) อาเซียน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.8) เกาหลีใต้ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.8) อินเดีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 21) นิวซีแลนด์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 42.5) และออสเตรเลีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1) โดยเฉพาะ ข้อตกลง FTA รูปแบบใหม่ เช่น ข้อตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้าสำหรับหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (CPTPP) ข้อตกลงการค้าเสรีของสหภาพยุโรป - เวียดนาม (EVFTA) และ ข้อตกลงสหราชอาณาจักร - เวียดนาม (UKVFTA) มีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพอย่างมาก

หลังจากดำเนินการกว่าหนึ่งปี EVFTA ได้มีความสำคัญอย่างมากต่อการค้าทวิภาคีและการเติบโตของเวียดนาม ในปี 2564 การส่งออกไปยังสหภาพยุโรปมีมูลค่าประมาณ 40,070 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 14 ในขณะเดียวกัน ข้อตกลง UKVFTA ได้ช่วยให้การค้าเวียดนาม - อังกฤษไม่หยุดชะงักท่ามกลางการถอนตัวออกจากสหภาพยุโรปของสหราชอาณาจักร (Brexit) การค้าทวิภาคีมีมูลค่าประมาณ 6,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีการส่งออกเพิ่มขึ้น ร้อยละ 15.4 และการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.1 ในปี 2564

นาย Nguyen Canh Cuong รัฐมนตรี-ผู้อำนวยการสำนักงานการค้าของเวียดนามในสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์ได้กล่าวว่า ในบริบทที่ความต้องการของตลาดลดลง อันเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 และการขาดแคลนตู้คอนเทนเนอร์ทั่วโลก ความสำเร็จในการส่งออกของผู้ประกอบการเวียดนามถือได้ว่าเป็น “ปาฏิหาริย์” ซึ่ง UKVFTA มีความสำคัญอย่างมาก

ข้อตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้าสำหรับหุ้นส่วนเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (CPTPP) ทำให้เวียดนามสามารถส่งออกไปยังแคนาดาเพิ่มขึ้นเป็นเลข 2 หลัก (เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.5) และเม็กซิโก (เพิ่มขึ้นร้อยละ 46.1) ในขณะเดียวกัน การส่งออกไปยังเปรูซึ่งเป็นตลาดขนาดเล็กแต่มีศักยภาพโดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 84.3

ข้อตกลง UKVFTA ทำให้ผู้ประกอบการเวียดนามมีความได้เปรียบในการแข่งขันมากขึ้น หากสามารถรักษาความเชื่อมั่นของคู่ค้า ปฏิบัติตามสัญญาในการส่งออก และรับประกันคุณภาพของผลิตภัณฑ์ สินค้าเวียดนามจะมีส่วนแบ่งการตลาดที่เติบโตในสหราชอาณาจักรในอนาคต เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของผลผลิตทางการเกษตรในสหภาพยุโรป ผู้ประกอบการต่างๆ ควรให้ความสำคัญกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ความปลอดภัยของอาหาร อุปสงค์ทางเทคนิค กฎแหล่งกำเนิดสินค้า และการพัฒนาตราสินค้ามากขึ้น

ในปี 2565 ข้อตกลง FTA ระดับทวิภาคีและพหุภาคี ซึ่งรวมถึงความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) ที่มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2565 จะยังคงเป็นแรงผลักดันให้เศรษฐกิจเวียดนามเติบโตอย่างต่อเนื่อง

ที่มา *Oryza.com* และ สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

กัมพูชา

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodian Rice Federation; CRF) ประกาศราคาส่งออกข้าวประจำวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2565 ดังนี้

1. ข้าวหอม Malys Angkor (Premium Jasmine Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 720 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565 ที่ 690 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (เอฟ โอ บี)

2. ข้าวหอม Fragrant Rice (Sen Kra Ob - SKO) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 660 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565 ที่ 640 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

3.ข้าวขาว (Premium White Rice / Soft cooking) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 495 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565 ที่ 485 เหรียญสหรัฐต่อดัน

4.ข้าวหนึ่ง (Parboiled Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 510 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565 ที่ 505 เหรียญสหรัฐต่อดัน

5.ข้าวหอมอินทรี (Organic Premium Jasmine Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,280 เหรียญสหรัฐต่อดัน เท่ากับราคาวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565

6.ข้าวขาวอินทรี (Organic White Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 960 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565 ที่ 920 เหรียญสหรัฐต่อดัน

7.ข้าวหนึ่งอินทรี (Organic Parboiled Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,110 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565 ที่ 1,050 เหรียญสหรัฐต่อดัน

8.ข้าวกล้องหอม (Brown Jasmine Rice) ราคาอยู่ที่ 660 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565 ที่ 640 เหรียญสหรัฐต่อดัน

9.ข้าวกล้อง (Brown Rice) ราคาอยู่ที่ 440 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565 ที่ 380 เหรียญสหรัฐต่อดัน

กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และการประมง (the Ministry of Agriculture, Forestry, and Fisheries; MAFF) รายงานว่า ในเดือนมกราคม 2565 กัมพูชาส่งออกข้าวสารได้ 53,036 ตัน มูลค่าประมาณ 35.72 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 54.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 34,273 ตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2564 แต่ปริมาณลดลง 37.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 84,890 ตัน ในเดือนธันวาคม 2564 ที่ผ่านมา

โดยในเดือนมกราคม 2565 มีการส่งออกข้าวไปยัง 34 ประเทศ ซึ่งตลาดส่งออกที่สำคัญประกอบด้วย 1.ตลาดจีน (รวมฮ่องกง และมาเก๊า) จำนวน 31,181 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 58.8% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด 2.ตลาดยุโรปจำนวน 12,542 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 23.8% 3.ตลาดอาเซียนจำนวน 6,277 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 11.8% 4.ตลาดอื่นๆ 3,036 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 5.5%

นอกจากนี้ยังมีการส่งออกข้าวเปลือกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน (เวียดนาม) จำนวน 275,211 ตัน มูลค่าประมาณ 60.61 ล้านเหรียญสหรัฐ

ประธานสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodian Rice Federation; CRF) ตั้งเป้าว่าในปี 2565 นี้ จะส่งออกข้าวสารได้ประมาณ 800,000-850,000 ตัน

ทั้งนี้ ในปี 2564 กัมพูชาส่งออกข้าวสารได้ 617,069 ตัน มูลค่าประมาณ 418 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณลดลง 10.68% เมื่อเทียบกับจำนวน 690,829 ตัน ที่ส่งออกได้ในปี 2563 นอกจากนี้กัมพูชายังส่งออกข้าวเปลือกไปยังเวียดนามประมาณ 3,527,418 ตัน มูลค่าประมาณ 845.95 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้นประมาณ 61.16% เมื่อเทียบกับปีก่อน

โดยมีตลาดส่งออกที่สำคัญในปี 2564 ประกอบด้วย 1.ตลาดจีนจำนวน 309,709 ตัน มูลค่าประมาณ 185.69 ล้านเหรียญสหรัฐ 2.ตลาดยุโรป 24 ประเทศจำนวน 164,513 ตัน มูลค่าประมาณ 119.39 ล้านเหรียญสหรัฐ 3.ตลาดอาเซียน 7 ประเทศจำนวน 63,165 ตัน มูลค่าประมาณ 42.4 ล้านเหรียญสหรัฐ 4.ตลาดอื่นๆ 88,422 ตัน

สำหรับชนิดข้าวที่ส่งออกในปี 2564 ประกอบด้วย ข้าวหอมจำนวน 457,415 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 74.13% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด ตามด้วยข้าวขาวจำนวน 149,080 ตัน สัดส่วนประมาณ 24.16% ข้าวนี้จำนวน 10,574 ตัน สัดส่วนประมาณ 1.71%

สำนักข่าวซินหัวรายงานว่า ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (The Asia Development Bank; ADB) ได้อนุมัติเงินช่วยเหลือผ่าน 2 โครงการวงเงินรวม 7.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ให้กัมพูชา เพื่อฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยว รวมถึงส่งเสริมคุณภาพและการผลิตข้าวของประเทศ

ทั้งนี้ การมอบเงินช่วยเหลือก้อนแรก ซึ่งมีวงเงิน 3.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะสร้างประโยชน์ให้กับชาวบ้าน 4,000 รายผ่านโครงการฟื้นฟูการท่องเที่ยวในชุมชนหลังการระบาดของ COVID-19 (Community Based Tourism COVID-19 Recovery Project) ซึ่งครอบคลุมปราสาทพระวิหารในจังหวัดพระวิหาร ซึ่งเป็นแหล่งมรดกโลกและปราสาทพนมตาในจังหวัดตาแก้ว

ขณะที่เงินช่วยเหลือก้อนที่สอง วงเงิน 3.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จะสร้างประโยชน์ให้กับชาวนารายย่อยประมาณ 22,000 ราย ด้วยการช่วยเหลือทางการเงินเพิ่มเติมผ่านโครงการพัฒนาภาคการค้าข้าวที่ยืดหยุ่นตามสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilient Rice Commercialization Sector Development Program) ในจังหวัดพระตะบอง จังหวัดกำปงธม และจังหวัดไพรแวง

นายแอนโรนี กิลล์ รักษาการผู้อำนวยการ ADB ประจำกัมพูชา กล่าวว่า การมอบเงินช่วยเหลือก้อนที่ 2 จะช่วยให้ผู้ผลิตข้าวของกัมพูชามีรายได้เพิ่มขึ้นและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศด้วยการจัดการด้านโลจิสติกส์และภาวะชะงักงันของห่วงโซ่อุปทานจากผลพวงของ COVID-19

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

สำนักงานอุตสาหกรรมพืช (the Bureau of Plant Industry; BPI) รายงานว่า ในเดือนมกราคม 2565 ที่ผ่านมา ภาคเอกชนซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการโรงสีข้าว ผู้ค้าข้าว และบริษัทต่างๆ ได้มีการนำเข้าข้าวมากกว่า 240,000 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-27 มกราคม มีตัวเลขการนำเข้าอยู่ที่ประมาณ 247,362.437 ตัน จากใบอนุญาตสุขอนามัยพืช (the sanitary and phytosanitary import clearances (SPS-ICs)) จำนวน 362 ใบ ที่ได้ออกให้แก่ผู้ยื่นขออนุญาตนำเข้าข้าวจำนวน 54 ราย

โดยแหล่งนำเข้าข้าวที่สำคัญยังคงเป็นประเทศเวียดนามซึ่งมีสัดส่วนประมาณ 83% ของปริมาณนำเข้าข้าวทั้งหมด คิดเป็นจำนวนประมาณ 205,192.302 ตัน ตามด้วยประเทศเมียนมาร์จำนวน 21,320 ตัน ประเทศไทยจำนวน 12,765 ตัน และจีน 2,355.135 ตัน

ทั้งนี้ ผู้นำเข้ารายสำคัญในเดือนมกราคม 2565 ที่ผ่านมาได้แก่ Mutya Ricemill ซึ่งนำเข้าจำนวน 18,841 ตัน ตามด้วย Bestow Industries Inc. จำนวน 17,415 ตัน

ในปี 2564 ที่ผ่านมา ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวประมาณ 2.771 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 32% เมื่อเทียบกับปีก่อน ซึ่งถือเป็นปริมาณนำเข้าข้าวมากที่สุดรองจากปี 2563 โดยเป็นการนำเข้าจากประเทศเวียดนามประมาณ 2.36 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 85% ของปริมาณนำเข้าข้าวทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง 29% เมื่อเทียบกับปีก่อน

สำนักข่าวฟิลิปปินส์ (the Philippine News Agency; PNA) รายงานว่า ในปี 2564 การผลิตข้าวเปลือกของฟิลิปปินส์มีปริมาณแตะระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 19.96 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 3.4% เมื่อเทียบกับปี

ก่อนหน้า ซึ่งการเพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าวเป็นผลมาจากการที่รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณในการลงทุนในโครงการข้าว
ด้านต่างๆ การจัดหาข้าวเปลือก และการจัดระบบชลประทานที่ดีขึ้น

ทั้งนี้ รัฐมนตรีเกษตรฯ รายงานว่ารัฐบาลได้ใช้งบประมาณจำนวน 15 พันล้านบาท (ประมาณ 292 ล้าน
เหรียญสหรัฐฯ) สำหรับโครงการข้าวแห่งชาติ (the national rice program; NRP) และโครงการสร้างความยืดหยุ่น
ของสินค้าข้าว (rice resiliency; RRP) ใช้งบประมาณจำนวน 10 พันล้านบาท (ประมาณ 195 ล้านเหรียญสหรัฐฯ)
สำหรับกองทุนส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันข้าว (the Rice Competitiveness Enhancement Fund;
RCEF) ใช้งบประมาณจำนวน 7 พันล้านบาท (ประมาณ 136 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) สำหรับองค์การอาหารแห่งชาติ
(the National Food Authority NFA) และงบประมาณจำนวน 30 พันล้านบาท (ประมาณ 584 ล้านเหรียญ
สหรัฐฯ) สำหรับสำนักงานชลประทานแห่งชาติ (the National Irrigation Administration; NIA)

ผู้อำนวยการโครงการบูรณาการด้านข้าวของฟิลิปปินส์ (the Director of the Philippine Integrated
Rice Program; PIRP) ระบุว่า การใช้เทคโนโลยีที่ดีกว่าเดิม การใช้เมล็ดพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงที่ทันสมัย การใช้
เครื่องจักรและอุปกรณ์ทางการเกษตรมากขึ้น การฝึกอบรม การให้บริการด้านสินเชื่อและการตลาด ทำให้เกษตรกร
ผู้ปลูกข้าวและข้าวโพด มีปริมาณผลผลิตที่มากขึ้นจนสร้างสถิติใหม่ได้

ที่มา *Oryza.com*

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตร ประมงและป่าไม้ (the Ministry of Agriculture, Fisheries and Forests; MAFF)
ประกาศเปิดการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Minimum Access (MA) tender ครั้งที่ 10 ของปีงบประมาณ 2021/22
(1 เมษายน 2564-31 มีนาคม 2565) ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2565 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวจำนวนรวม 19,200 ตัน
ประกอบด้วย

1. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous medium grain milled rice) จากสหรัฐฯ จำนวน 12,000 ตัน
โดยกำหนดส่งมอบวันที่ 20 พฤษภาคม-10 กรกฎาคม 2565

2. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous long grain milled rice) จากประเทศไทยจำนวน 7,200 ตัน โดย
กำหนดส่งมอบวันที่ 20 พฤษภาคม-30 มิถุนายน 2565

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-17.pdf

สำหรับผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Minimum Access (MA) tender ครั้งที่ 9 ของปีงบประมาณ
2021/22 (1 เมษายน 2564-31 มีนาคม 2565) เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2565 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวจำนวนรวม
76,000 ตัน ประกอบด้วย 1. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous medium grain milled rice) จากสหรัฐฯ จำนวน
12,000 ตัน โดยกำหนดส่งมอบวันที่ 1 พฤษภาคม-20 มิถุนายน 2565 2. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous
medium grain milled rice) จากสหรัฐฯ จำนวน 12,000 ตัน โดยกำหนดส่งมอบวันที่ 1 พฤษภาคม-20 มิถุนายน
2565 3. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous medium grain milled rice) จากสหรัฐฯ จำนวน 12,000 ตัน โดย
กำหนดส่งมอบวันที่ 10 พฤษภาคม-30 มิถุนายน 2565 4. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous medium grain
milled rice) จากประเทศใดก็ได้ (Global tender) จำนวน 12,000 ตัน โดยกำหนดส่งมอบวันที่ 10 พฤษภาคม-30
มิถุนายน 2565 5. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous long grain milled rice) จากประเทศใดก็ได้ (Global
tender) จำนวน 7,000 ตัน โดยกำหนดส่งมอบวันที่ 1 พฤษภาคม-20 มิถุนายน 2565 6. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-

glutinous long grain milled rice) จากประเทศไต้หวัน (Global tender) จำนวน 7,000 ตัน โดยกำหนดส่งมอบวันที่ 1 พฤษภาคม-20 มิถุนายน 2565 7.ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous long grain milled rice) จากประเทศไต้หวัน (Global tender) จำนวน 7,000 ตัน โดยกำหนดส่งมอบวันที่ 10 พฤษภาคม-30 มิถุนายน 2565 8.ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous long grain milled rice) จากประเทศไต้หวัน (Global tender) จำนวน 7,000 ตัน โดยกำหนดส่งมอบวันที่ 10 พฤษภาคม-30 มิถุนายน 2565

ผลการประมูลปรากฏว่าผู้ประมูลซื้อข้าวจำนวนรวม 76,000 ตัน ประกอบด้วย ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice (medium grain)) จากสหรัฐฯ จำนวน 36,000 ตัน และจากจีนจำนวน 12,000 ตัน จากที่มีผู้เข้าร่วมยื่นข้อเสนอจำนวน 16 ราย (จำนวนข้าวที่เสนอรวม 192,000 ตัน) และซื้อข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice (long grain)) จากประเทศไทยจำนวน 28,000 ตัน จากที่มีผู้เข้าร่วมยื่นข้อเสนอจำนวน 16 ราย (จำนวนข้าวที่เสนอรวม 112,000 ตัน) สำหรับราคาประมูลเฉลี่ย (Average price for successful bids) อยู่ที่ 124,839 เยนต่อตัน (ราคาไม่รวมภาษี) หรือประมาณ 1,081 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน หรือที่ 134,826 เยนต่อตัน (ราคารวมภาษี) หรือประมาณ 1,167 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

ทั้งนี้ การประมูลแบบ MA ทั้ง 9 ครั้ง จำนวน 519,860 ตัน ผู้ประมูลซื้อข้าวไทยรวม 222,860 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 42.87% ของปริมาณที่ซื้อทั้งหมด ประกอบด้วยข้าวสาร 218,300 ตัน และข้าวเหนียว 4,560 ตัน

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตร ประมงและป่าไม้ (the Ministry of Agriculture, Fisheries and Forests; MAFF) ได้ประกาศเปิดการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) tender ครั้งที่ 7 ของปีงบประมาณ 2021/22 (1 เมษายน 2564-31 มีนาคม 2565) ในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2565 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวจำนวน 30,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวกล้อง/ข้าวสาร (brown or milled rice) 27,000 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าว (broken milled rice) จำนวน 3,000 ตัน โดยกำหนดช่วงเวลาส่งมอบภายในวันที่ 15 สิงหาคม 2565

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-14.pdf

สำหรับผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) tender ครั้งที่ 6 ของปีงบประมาณ 2021/22 (1 เมษายน 2564-31 มีนาคม 2565) เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2565 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวจำนวน 30,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวกล้อง/ข้าวสาร (brown or milled rice) 27,000 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าว (broken milled rice) จำนวน 3,000 ตัน โดยกำหนดช่วงเวลาส่งมอบภายในวันที่ 15 กรกฎาคม 2565 นั้น ผลการประมูลปรากฏว่า ผู้ประมูลสามารถซื้อข้าวได้จำนวน 3,234 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด (whole grain rice) จำนวน 2,434 ตัน จากประเทศสหรัฐฯ 960 ตัน ไทย 874 ตัน ไต้หวัน 500 ตัน และจีน 100 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าว (broken rice) จำนวน 800 ตัน จากประเทศสหรัฐฯ 300 ตัน และไทย 500 ตัน

โดยการประมูลแบบ SBS ทั้ง 6 ครั้ง ผู้ประมูลซื้อข้าวไทยรวม 4,708 ตัน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 35.43% ของจำนวนที่ประมูลได้ทั้งหมดที่ 13,287 ตัน) ประกอบด้วย ข้าวสารเมล็ดยาว 2,886 ตัน ข้าวเหนียวเมล็ดยาว 222 ตัน และปลายข้าว 1,600 ตัน

ในส่วนของการประมูลนำเข้าข้าวแบบ CPTPP Simultaneous Buy and Sell (SBS) tender ครั้งที่ 5 ของปีงบประมาณ 2021/22 (1 เมษายน 2564- 31 มีนาคม 2565) เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวจากประเทศสมาชิกกลุ่ม CPTPP จำนวน 6,220 ตันนั้น ปรากฏว่ามีการยื่นเสนอขายข้าวให้ผู้ประมูลจำนวน 300 ตัน ซึ่งผู้ประมูลตกลงรับข้อเสนอทั้งหมด อย่างไรก็ตามกระทรวงเกษตรฯ (MAFF) ได้กำหนดให้มีการขายข้าวจำนวนทั้งหมดอีกครั้งในวันที่ 26 มกราคม 2565 เนื่องจากข้าวที่มีการเสนอเข้ามายังไม่สามารถขายออกได้

ทั้งนี้ ความตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้าสำหรับหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (The Comprehensive and Progressive Agreement for Trans-Pacific Partnership; CPTPP) เป็นความตกลงการค้าเสรีที่ครอบคลุมในเรื่องการค้า การบริการ และการลงทุนเพื่อสร้างมาตรฐานและกฎระเบียบร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ทั้งในประเด็นการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา มาตรฐานแรงงาน กฎหมายสิ่งแวดล้อม รวมถึงโลกแก้ไขข้อพิพาทระหว่างรัฐบาลและนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งริเริ่มกันมาตั้งแต่ปี 2006 มีชื่อเดิมว่า TPP (Trans-Pacific Partnership) และมีสมาชิกทั้งหมด 12 ประเทศ แต่หลังจากสหรัฐฯ ถอนตัวออกไปเมื่อต้นปี 2017 ประเทศสมาชิกที่เหลือก็ตัดสินใจเดินทางมาความตกลงต่อโดยใช้ชื่อใหม่ว่า CPTPP ปัจจุบัน สมาชิก CPTPP มีทั้งหมด 11 ประเทศ คือ ญี่ปุ่น แคนาดา เม็กซิโก เปรู ชิลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน และเวียดนาม

ที่มา *Oryza.com*

อินเดีย

ภาวะราคาข้าวในสัปดาห์ที่ผ่านมาปรับตัวลดลงติดต่อกันเป็นสัปดาห์ที่สอง เนื่องจากผู้ซื้อหันไปหาซื้อข้าวจากแหล่งอื่นที่มีราคาถูกลงกว่า เช่น เมียนมาร์ ปากีสถาน ส่งผลให้ราคาข้าวหนึ่ง 5% ราคาอยู่ที่ระดับ 370-376 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ลดลงจากระดับ 372-379 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อน

วงการค้ารายงานว่ ในขณะนี้ยังคงมีปัญหาด้านการขนส่งสินค้าผ่านทางรถไฟภายในประเทศ (Freight train) ซึ่งส่งผลให้อุปทานข้าวในตลาดค่อนข้างตึงตัว และทำให้การส่งมอบข้าวตามที่ได้มีการทำสัญญาไว้ก่อนหน้านี้ต้องประสบกับปัญหาการส่งมอบล่าช้ากว่ากำหนด

มีรายงานว่า ในปีงบประมาณ 2021/22 รัฐบาลอินเดียมีแผนที่จะจัดหาข้าวสาลีและข้าวเปลือกจำนวนประมาณ 120.8 ล้านตัน โดยได้จัดสรรงบประมาณจำนวน 2.37 ล้านล้านบาท หรือประมาณ 31.7 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับเกษตรกรจำนวนประมาณ 16.3 ล้านราย

ทั้งนี้ รัฐบาลมีโครงการจัดหาข้าวและข้าวสาลีจากเกษตรกรในราคาที่รับประกันและนำออกมาขายให้กับประชาชนผู้ยากไร้ในราคาอุดหนุนภายใต้พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านอาหารแห่งชาติ (the National Food Security Act)

ก่อนหน้านี้ มีรายงานว่า รัฐบาลอินเดียกำลังวางแผนที่จะเสนอขายข้าวจากสต็อกของรัฐบาลสำหรับผู้ผลิตเอทานอลในราคาที่รัฐบาลให้การอุดหนุน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะลดสต็อกข้าวที่ยังคงอยู่ระดับสูงในปัจจุบัน โดยคาดว่ารัฐบาลจะลดสต็อกข้าวลงประมาณ 10 ล้านตัน

ทั้งนี้ ณ วันที่ 1 มกราคม 2565 สต็อกข้าวขององค์การอาหารแห่งชาติ (Food Corporation of India; FCI) มีจำนวนอยู่ที่ประมาณ 53.8 ล้านตัน ซึ่งมีมากกว่าระดับปกติที่ 7.61 ล้านตัน ประมาณ 7 เท่า และคาดว่ารัฐบาลจะมีการนำข้าวไปใช้ประมาณ 28 ล้านตัน เพื่อจำหน่ายให้ประชาชน ภายใต้พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านอาหารแห่งชาติ (NFSA) และมีแนวโน้มที่จะเสนอขายข้าวจากสต็อกสำหรับผู้ผลิตเอทานอลต่อไปในอีกห้าปีข้างหน้า

จากรายงานของทางการอินเดีย คาดว่าผู้ผลิตเอทานอลจะใช้ข้าวประมาณ 10-11 ล้านตันเพื่อผลิตเอทานอลประมาณ 4,400-4,800 ล้านลิตร

กระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (Ministry of Agriculture & Farmers Welfare) แถลงว่า รัฐบาลอินเดียได้ประกาศราคาอุดหนุนขั้นต่ำ (Minimum Support Prices; MSP) สำหรับสินค้าเกษตรหลักจำนวน 22 ชนิดที่มีคุณภาพเฉลี่ยในระดับปานกลาง (Fair Average Quality; FAQ) ในฤดูกาลเพาะปลูก หลังจากที่มีการ

พิจารณาตามคำแนะนำของคณะกรรมการต้นทุนและราคาสินค้าเกษตร (Commission for Agricultural Costs and Prices; CACP) แล้ว

โดยรัฐบาลประกาศราคาขั้นต่ำ (the minimum support price; MSP) สำหรับฤดูการผลิต Kharif (มิถุนายน-กันยายน) ปี 2021/22 (ตุลาคม 2021-กันยายน 2022) ซึ่งรัฐบาลได้ประเมินต้นทุนการผลิตของเกษตรกรในปี 2021/22 เฉลี่ยอยู่ที่ 1,293 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 177 เหรียญสหรัฐต่อตัน) ดังนั้น เพื่อให้เกษตรกรมีผลกำไรประมาณ 50% จากการเพาะปลูกข้าว รัฐบาลจึงกำหนดราคาขั้นต่ำสำหรับข้าวคุณภาพธรรมดาไว้ที่ 1,940 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 260 เหรียญสหรัฐต่อตัน) เพิ่มขึ้น 72 รูปี หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 3.85% จาก 1,868 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 247 เหรียญสหรัฐต่อตัน) ในปี 2020/21

ขณะที่ข้าวคุณภาพดี (Grade 'A' paddy) กำหนดไว้ที่ 1,960 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 262 เหรียญสหรัฐต่อตัน) เพิ่มขึ้น 72 รูปี หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 3.8% จาก 1,888 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 250 เหรียญสหรัฐต่อตัน) ในปี 2020/21

ที่มา *Oryza.com*

ศรีลังกา

กระทรวงการค้า (Ministry of Trade) ได้พิจารณานำเข้าข้าวขาว (white rice) จากเมียนมาร์จำนวน 100,000 ตัน เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวภายในประเทศ โดยเป็นการนำเข้าผ่านบริษัทการค้าของรัฐ (State Trading Corporation; STC) ที่ราคา 445 เหรียญสหรัฐต่อตัน โดยจะนำเข้ามามีจำนวนครั้งละ 20,000 ตัน และนำมาระบายออกสู่ตลาดภายในประเทศ ทั้งนี้กระทรวงการค้าได้ขอให้ธนาคารกลาง (the Central Bank) ออกประกาศอัตราแลกเปลี่ยนสำหรับการนำเข้าข้าวด้วย

เมื่อต้นปี 2565 ที่ผ่านมา มีรายงานว่า กระทรวงการค้า (Sri Lanka's Ministry of Trade) ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจ (memorandum of understanding; MoU) กับทางการเมียนมาร์เกี่ยวกับการนำเข้าข้าวจำนวน 100,000 ตัน เพื่อเก็บสต็อกสำรองไว้ โดยบันทึกความเข้าใจ (MoU) ฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ทันที ซึ่งหลังจากนั้น บริษัทการค้าของรัฐ (State Trading Corporation; STC) จะดำเนินการซื้อข้าวจากเมียนมาร์ภายใต้ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาล (government-to-government deal)

ทั้งนี้ เมื่อปลายเดือนพฤศจิกายน 2564 ที่ผ่านมา บริษัทการค้าของรัฐ (State Trading Corporation) ได้รับการอนุมัติให้นำเข้าข้าวจำนวน 20,000 ตัน จากเมียนมาร์ในราคา 460 เหรียญสหรัฐต่อตัน เนื่องจากราคาข้าวในประเทศถูกกดดันจากกลุ่มผู้ค้าข้าวและโรงสีข้าวที่มีบทบาทอย่างมาก โดยบริษัทการค้าของรัฐได้รับอนุญาตให้นำเข้าข้าวได้ หลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติการนำเข้าข้าว 100,000 ตัน เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวในประเทศ และเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564 รัฐบาลได้ลดภาษีนำเข้าลงเหลือ 25 เซนต์ต่อกิโลกรัมด้วย

ก่อนหน้านี้ ศรีลังกาได้สั่งห้ามนำเข้าข้าวและได้ขึ้นภาษีนำเข้า (import tax) เป็น 65 รูปีต่อกิโลกรัม ซึ่งทำให้ผู้ค้าข้าวมีบทบาทในการผลักดันราคาข้าวในประเทศให้สูงขึ้น โดยเมื่อช่วงกลางเดือนพฤศจิกายน 2564 ราคาขายส่งข้าว Nadu (ซึ่งเป็นข้าวเกรดที่ถูกลงที่สุด) ที่ศูนย์เศรษฐกิจมาราดากาฮามูลา (Maradagahamula economic centre) อยู่ที่ 128.13 รูปีต่อกิโลกรัม (ประมาณ 128,130 รูปีต่อตัน) หรือประมาณ 631 เหรียญสหรัฐต่อตัน ขณะที่ข้าว Samba rice ราคาอยู่ที่ประมาณ 731 เหรียญสหรัฐต่อตัน

ที่มา *Oryza.com*

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2021/22 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564-31 สิงหาคม 2565) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2564-1 กุมภาพันธ์ 2565 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 475,664 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 13.12% เมื่อเทียบกับจำนวน 420,511 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 115,812 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 53.08% เมื่อเทียบกับจำนวน 75,656 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้า 359,852 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 4.35% เมื่อเทียบกับจำนวน 344,854 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 202,738 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 89.47% เมื่อเทียบกับจำนวน 107,002 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ทั้งนี้ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2565 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 16,995 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564-1 กุมภาพันธ์ 2565 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ฝรั่งเศส 87,806 ตัน เนเธอร์แลนด์ 76,121 ตัน อิตาลี 66,741 ตัน สเปน 48,758 ตัน โปแลนด์ 44,917 ตัน เยอรมนี 30,534 ตัน เบลเยียม 25,425 ตัน โปรตุเกส 23,966 ตัน สวีเดน 12,947 ตัน บัลแกเรีย 14,052 ตัน ไอร์แลนด์ 9,669 ตัน สาธารณรัฐเชค 10,894 ตัน ลิทัวเนีย 6,279 ตัน เดนมาร์ก 4,009 ตัน สโลวาเกีย 2,634 ตัน ไชปรัส 1,889 ตัน ออสเตรีย 1,731 ตัน โรมานี 1,729 ตัน ฟินแลนด์ 1,690 ตัน ฮังการี 1,493 ตัน กรีซ 1,032 ตัน มอลต้า 951 ตัน เป็นต้น

ทั้งนี้ การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2021/22 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564-31 มกราคม 2565 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) จากปากีสถานจำนวน 65,852 ตัน เพิ่มขึ้น 0.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 21,957 ตัน ลดลง 16.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอูรุกวัย 20,581 ตัน เพิ่มขึ้น 31.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปารากวัย 15,144 ตันเพิ่มขึ้น 146.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากจีนจำนวน 14,932 ตันเพิ่มขึ้น 1,184.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) มีการนำเข้าจากไทยจำนวน 67,769 ตัน เพิ่มขึ้น 21.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมาร์จำนวน 62,871 ตัน เพิ่มขึ้น 38.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 51,741 ตัน เพิ่มขึ้น 19.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถาน 31,995 ตัน ลดลง 30.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 29,122 ตัน ลดลง 28.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาร์จำนวน 144,787 ตัน เพิ่มขึ้น 118.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอูรุกวัยจำนวน 18,019 ตัน เพิ่มขึ้น 194.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 14,625 ตัน เพิ่มขึ้น 808.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 10,017 ตัน เพิ่มขึ้น 16.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 9,547 ตัน เพิ่มขึ้น 68.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564-17 มกราคม 2565 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เนเธอร์แลนด์ 34,903 ตัน เบล

เยี่ยม 32,472 ตัน โปรตุเกส 20,850 ตัน อิตาลี 19,102 ตัน บัลแกเรีย 14,924 ตัน โปแลนด์ 14,621 ตัน ฝรั่งเศส 13,644 ตัน สเปน 13,744 ตัน เยอรมนี 2,844 ตัน เดนมาร์ก 733 ตัน กรีซ (EL) 499 ตัน ลิทัวเนีย 228 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 66,525 ตัน เนเธอร์แลนด์ 49,840 ตัน โปแลนด์ 32,540 ตัน สเปน 31,417 ตัน อิตาลี 29,314 ตัน เยอรมนี 22,539 ตัน เบลเยียม 10,787 ตัน สวีเดน 11,765 ตัน สาธารณรัฐเชค 9,812 ตัน ลิทัวเนีย 5,900 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 4,221 ตัน กรีซ (EL) 3,436 ตัน โปรตุเกส 2,624 ตัน เดนมาร์ก 2,742 ตัน บัลแกเรีย 2,561 ตัน ออสเตรีย 2,074 ตัน สโลวีเนีย (SI) 1,739 ตัน โครเอเชีย (HR) 1,589 ตัน ฟินแลนด์ 1,520 ตัน ไชปรัส (CY) 1,691 ตัน ฮังการี (HU) 1,033 ตัน มอลต้า 857 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 158,711 ตัน สเปน 25,471 ตัน ฝรั่งเศส 9,553 ตัน เนเธอร์แลนด์ 9,467 ตัน โปแลนด์ 7,242 ตัน อิตาลี 5,923 ตัน ลิทัวเนีย 2,445 ตัน เยอรมนี 1,778 ตัน โปรตุเกส 1,222 ตัน บัลแกเรีย 563 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 412 ตัน ฟินแลนด์ (FI) 328 ตัน สาธารณรัฐเชค 334 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวขึ้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2564-31 มกราคม 2565 เช่น อิตาลี 67,805 ตัน สเปน 23,815 ตัน เนเธอร์แลนด์ 9,807 ตัน เบลเยียม 9,761 ตัน โปรตุเกส 7,338 ตัน กรีซ (EL) 6,659 ตัน ลิทัวเนีย 2,499 ตัน เยอรมนี 1,263 ตัน สาธารณรัฐเชค 1,339 ตัน โปแลนด์ 941 ตัน โรมานี 860 ตัน บัลแกเรีย 839 ตัน เป็นต้น และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 1,652 ตัน อิตาลี 1,379 ตัน สเปน 495 ตัน โปรตุเกส 277 ตัน กรีซ (EL) 248 ตัน เป็นต้น

ทั้งนี้ การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2020/21 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-31 สิงหาคม 2564) มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 1,183,042 ตัน ลดลงประมาณ 26.96% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,619,684 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 200,734 ตัน ลดลงประมาณ 37.83% เมื่อเทียบกับจำนวน 322,857 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้า 982,308 ตัน ลดลงประมาณ 24.25% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,296,826 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 367,818 ตัน ลดลงประมาณ 29.06% เมื่อเทียบกับจำนวน 518,475 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยประเทศที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย เนเธอร์แลนด์ 202,301 ตัน ฝรั่งเศส 180,577 ตัน อิตาลี 116,266 ตัน สเปน 123,903 ตัน โปแลนด์ 83,699 ตัน เยอรมนี 79,380 ตัน เบลเยียม 78,954 ตัน โปรตุเกส 69,875 ตัน สาธารณรัฐเชค 31,773 ตัน สวีเดน 29,716 ตัน บัลแกเรีย 33,805 ตัน ลิทัวเนีย 13,889 ตัน เดนมาร์ก 8,209 ตัน ฮังการี 8,149 ตัน สโลวาเกีย 7,830 ตัน โรมานี 7,531 ตัน ออสเตรีย 6,429 ตัน กรีซ 5,749 ตัน ไอร์แลนด์ 4,868 ตัน ไชปรัส 3,649 ตัน ฟินแลนด์ 2,949 ตัน เป็นต้น (สำหรับข้อมูลของสหราชอาณาจักรมีการนำเข้าจนถึงช่วงต้นปี 2564 ปริมาณ 80,355 ตัน และหลังจากนั้นไม่มีการรายงานข้อมูล)

การส่งออกในปีการตลาด (Marketing year) 2020/21 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563-31 สิงหาคม 2564) มีการส่งออกข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 326,529 ตัน เพิ่มขึ้น 50.23% เมื่อเทียบกับจำนวน 217,360 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการส่งออกข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 231,938 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 34.72% เมื่อเทียบกับจำนวน 172,157 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica ส่งออกจำนวน 94,591 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 109.26% เมื่อเทียบกับจำนวน

45,202 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยประเทศที่ส่งออกข้าวประกอบด้วย ประเทศอิตาลีจำนวน 156,369 ตัน สเปน 51,494 ตัน โปรตุเกส 35,169 ตัน กรีซ 20,887 ตัน เบลเยียม 20,980 ตัน เนเธอร์แลนด์ 18,891 ตัน บัลแกเรีย 6,304 ตัน ฝรั่งเศส 4,820 ตัน โรมานี 3,531 ตัน เยอรมนี 2,874 ตัน โปแลนด์ 2,120 ตัน สาธารณรัฐ เช็ก 1,041 ตัน เดนมาร์ก 527 ตัน เป็นต้น (สำหรับข้อมูลของสหราชอาณาจักรมีการส่งออกจนถึงช่วงต้นปี 2564 ปริมาณ 224 ตัน และหลังจากนั้นไม่มีการรายงานข้อมูล)

ที่มา *Oryza.com*

อาร์เจนติน่า

สถาบัน Instituto Nacional de Estadística y Censos รายงานว่า ในเดือนธันวาคม 2021 อาร์เจนติน่า ส่งออกข้าวประมาณ 30,219 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 78% เมื่อเทียบกับจำนวน 16,986 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และเพิ่มขึ้นประมาณ 9% เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2021 ที่ส่งออกได้ 27,620 ตัน โดยชนิดข้าวที่ส่งออกในเดือนธันวาคม 2021 ประกอบด้วย ข้าวขาวจำนวน 17,169 ตัน ข้าวกล้องที่ไม่ใช่ข้าวหนึ่ง (brown rice, non-parboiled) จำนวน 3,958 ตัน และข้าวหักจำนวน 1,471 ตัน

ในปี 2021 (มกราคม-ธันวาคม 2021) อาร์เจนติน่าส่งออกข้าวได้ประมาณ 413,779 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 21% เมื่อเทียบกับจำนวน 342,154 ตัน ในปี 2020 ซึ่งชนิดข้าวที่ส่งออกประกอบด้วย ข้าวขาวจำนวน 277,044 ตัน ข้าวกล้องที่ไม่ใช่ข้าวหนึ่ง (brown rice, non-parboiled) จำนวน 111,616 ตัน ข้าวกล้องที่เป็นข้าวหนึ่ง (brown rice, parboiled) จำนวน 359 ตัน และข้าวหักจำนวน 24,760 ตัน

ในปี 2020 ที่ผ่านมา (มกราคม-ธันวาคม 2020) มีการส่งออกข้าวจำนวน 342,154 ตัน ลดลงประมาณ 16% เมื่อเทียบกับจำนวน 407,968 ตัน ในปี 2019 ประกอบด้วยข้าวขาวจำนวน 257,458 ตัน ข้าวกล้องจำนวน 65,455 ตัน ข้าวเปลือก 19,241 ตัน และข้าวหนึ่ง 402 ตัน โดยที่ในปี 2019 อาร์เจนติน่าส่งออกข้าวประมาณ 407,968 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 6% เมื่อเทียบกับจำนวน 385,175 ตัน ในปี 2018

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) รายงานว่า ในปีการตลาด 2021/22 (เมษายน 2021-มีนาคม 2522) คาดว่า อาร์เจนติน่าจะมีผลผลิตข้าวประมาณ 933,000 ตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นจากปีการตลาด 2020/21 ที่คาดว่าจะมีประมาณ 897,000 ตันข้าวสาร เนื่องจากคาดว่าพื้นที่เก็บเกี่ยวจะเพิ่มขึ้น จากการที่เกษตรกรได้ผลตอบแทนจากการปลูกข้าวในปี 2020/21 มากขึ้นเนื่องจากราคาข้าวในปีที่ผ่านมาสูงขึ้นประกอบกับได้ผลผลิตดีขึ้น รวมทั้งการที่มีฝนตกลงมาอยู่ที่เกณฑ์ที่ดียังเอื้อต่อการเพาะปลูกข้าวด้วย

ในส่วนของ การส่งออกข้าว นั้น คาดว่าในปีการตลาด 2021/22 จะมีการส่งออกข้าวประมาณ 460,000 ตัน เพิ่มขึ้นจากการประมาณการในปี 2020/21 ที่ 380,000 ตัน เนื่องจากคาดว่าอุปทานข้าวในประเทศจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากการที่ผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยตลาดส่งออกที่สำคัญได้แก่ ประเทศคิวบา ชิลี บราซิล และสเปน อย่างไรก็ตาม ผู้ส่งออกข้าวยังกังวลเกี่ยวกับอุปสรรคการส่งออก เช่น ค่าขนส่งและราคาค่าระวางเรือที่เพิ่มสูงขึ้น

ที่มา *Oryza.com*